

treball

NÚM. 189 · ABRIL / MAIG 2010 · PREU: 1,05€

"ZAPATERO FA PAGAR LA CRISI
ALS MÉS FEBLES"

Foto: © Ana Arámbol

LA REVISTA D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS

Publicació fundada el 1936 com a òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

ICV REBUTJA L'AJUST DUR DE ZAPATERO

EL PLA ÉS INJUST I NO ÉS DECENT PERQUÈ EL PAGUEN ELS MÉS FEBLES

Joan Herrera va criticar durament el pla del govern espanyol presentat pel president Zapatero, que preveu reduir un 5% el sou dels funcionaris per a aquest any i la seva congelació per al 2011, la suspensió de la revaloració de les pensions i que també afecta la Llei de la Dependència, les ajudes al desenvolupament i la inversió pública. Herrera adverteix que el pla del govern per reduir el dèficit "posa en perill la recuperació econòmica i la Societat del Benestar" a Espanya.

El secretari general i diputat d'ICV al Congrés adverteix que el pla del govern per reduir el dèficit "posa en perill la recuperació econòmica i la Societat del Benestar" a Espanya. Per a Herrera, "aquest ajust del govern, un ajust de cavall, és injust i no és decent perquè el pagaran els més febles, a més de posar en perill la recuperació econòmica i la Societat del Benestar".

En la seva intervenció en el Ple del Congrés, Herrera va titllar d'"insòlit" que un govern d'esquerres hagi presentat aquestes mesures i va lamentar que "els sectors financers hagin marcat al govern el que ha de fer".

Davant d'aquest programa d'ajust, Herrera ha assegurat que "per aquest camí no només no els acompanyarem sinó que tindrà una oposició contundent aquí al Parlament i al carrer". El portaveu ecosocialista va lamentar que el govern no hagi entrat, però, en les "despeses supèrflues" i en aquest sentit va demanar la retirada de les tropes de l'Afganistan abans de reduir les polítiques de cooperació.

"És insòlit que un govern que es reclama d'esquerres no tracti la reforma del sector financer, amb una reforma fiscal justa i progressiva, que acabi amb

Joan Herrera, durant una visita a la fàbrica de SEAT de Martorell

Joan Herrera:
"Per aquest camí tindrà una oposició contundent al Congrés i al carrer".

"Vostès no estan liderant una altra Europa, sinó l'Europa que segueix al Fons Monetari Internacional".

els xiringuitos financers i que sigui més exigent amb els bancs perquè donin crèdit a les famílies i les pimes".

Herrera va assegurar que amb aquest ajust Espanya segueix el camí de Grècia: "Vostès no estan liderant aquesta altra Europa, sinó l'Europa que segueix al Fons Monetari Internacional".

IU-ICV DEMANA REFORMAR LA LLEI D'AMNISTIA PERQUÈ NO SE'N FACI UNA INTERPRETACIÓ "INJUSTA I ESBIAIXADA"

El portaveu d'ICV al Congrés, Joan Herrera, i el portaveu d'IU, Gaspar Llamazares, van registrar una proposició de llei al Congrés dels Diputats per demanar que es modifiqui la Llei d'Amnistia del 1977 "perquè se n'està fent una interpretació esbiaixada i injusta" quan es vol jutjar qui ha estat investigant les desaparicions del franquisme. "La Llei d'Amnistia a qui amnistiava era els lluitadors antifranquistes i els lluitadors republicans, no els franquistes", va afirmar Herrera i va reivindicar que aquesta llei no es pot confondre amb una llei de punt i final "com molts voldrien que fos".

En aquest sentit, Herrera va recordar que l'ONU en nombroses resolucions ja denuncia que s'ha de garantir que els tribunals nacionals no apliquin els terminis de prescripció als delictes de lesa Humanitat. Així, la proposició de llei recorda que en l'aplicació de la normativa internacional, el Comitè de Dret de Nacions Unides ha advertit més de quinze vegades que les autoamnisties no estan contemplades, a la vegada que ha demanat a l'Estat espanyol, almenys quatre vegades, que no s'ha de considerar la Llei d'Amnistia com un obstacle per jutjar els crims contra la humanitat que es van cometre.

"Trenta anys més tard de la seva aprovació no se'n pot fer una interpretació en contra de la voluntat d'aquesta Cambra", va lamentar Herrera, alhora que va explicar que la Proposició de Llei defineix què s'entén per "genocidi i crims a la Humanitat". "Amb aquest text es pretén tallar d'arrel els dubtes o interpretacions de la Llei d'Amnistia que avalen la impunitat de qui ha comès actes de greus violacions de drets humans i eviten la reparació plena de les víctimes de tals actes", va emfatitzar el portaveu parlamentari.

ICV PRESENTA ESMENES AL CODI PENAL PER ENDURIR LA LLUITA CONTRA LA CORRUPCIÓ I DESPENALITZAR LES LLIBERTATS PERSONALS

El diputat i portaveu d'ICV al Congrés, Joan Herrera, va presentar esmenes al projecte de llei de reforma del Codi Penal que se centren en la lluita contra la corrupció, els delictes urbanístics i a despenalitzar les llibertats personals (com ara l'eutanàsia, el cultiu de drogues per a l'autoconsum o les injúries al Rei).

En les esmenes parcials d'ICV Herrera ha volgut destacar que "es llança un clar missatge al govern: els corruptes i corruptors han de ser perseguits per una legislació excessivament laxa i feble fins al moment, que no s'adapta a la gravetat dels fets".

Per tot això, ICV sol·licita l'increment de penes en diversos dels articles del capítol de delictes contra l'administració pública com ara la prevaricació, el suborn, el tràfic d'influències, la malversació o el frau.

"Tota la facilitat per endurir determinats delictes per part del govern en aquest projecte, no ho aplica en els delictes relacionats amb els delictes urbanístics, la corrupció i els delictes contra l'administració".

Finalment, els diputats d'IU i ICV s'han abstingut en la votació per a l'aprovació del text que s'enviarà al Senat malgrat que el text incorpora algunes propostes sobre tipificació i enduriment de penes en casos de corrupció. ICV no podia donar suport al text ja que suposa la pèrdua de l'oportunitat per canviar un model penal excessivament punitiu.

DESPENALITZACIÓ DEL "TOP MANTA"

Per a Herrera "no és admissible la tendència que marquen les últimes reformes generals del Codi Penal que tendeixen més a l'exclusió dels delinqüents que a la seva resocialització, incidint més en el càstig que en la prevenció del delictes".

Herrera ha explicat que en les esmenes també se sol·licita la despenalització del conegut com a "top manta", que no es castigui amb penes de presó la distribució al detall quan els beneficis efectivament obtinguts per l'acusat en el moment dels fets no excedeixin dels 400 euros.

ABANDÓ D'ANIMALS: DE FALTA A DELICTE

ICV també ha presentat esmenes per a la prevenció del maltractament animal amb una millor tipificació del maltractament. En aquest sentit, s'han incrementat les penes amb dies de serveis a la comunitat que han de realitzar els maltractadors. L'abandó d'animals domèstics s'ha proposat que passi de ser una falta a un delictes, castigat amb serveis a la comunitat, ja que és un "problema social del qual cal prendre consciència i té un cost econòmic elevadíssim per a la ciutadania pel cost dels centres d'acollida d'animals o pels accidents de trànsit que causen".

DESPENALITZACIÓ DE L'EUTANÀSIA I DEL DELICTE D'INJÚRIES A LA CORONA

Sobre articles que afecten les llibertats personals, ICV ha presentat esmenes perquè l'eutanàsia no sigui castigada i ha proposat un nou redactat: "Qui causés o cooperés activament amb actes necessaris i directes a la mort d'un altre, per la petició expressa, seriosa i inequívoca d'aquest, en el cas que la víctima sofria una malaltia greu que conduiria necessàriament a la seva mort, o que produís greus patiments permanents i difícils de suportar, no serà castigat".

ICV també ha proposat que el cultiu de drogues per a l'autoconsum, com ara la marihuana, quedi sense càstig i s'adapti el Codi a la pràctica judicial habitual. Herrera també proposa en una de les esmenes la despenalització del delictes d'injúries a la Corona perquè "ha de prevaler el principi d'igualtat i la llibertat d'expressió".

DESPENALITZACIÓ DE L'AVORTAMENT

ICV proposa una esmena d'acord amb nombroses recomanacions d'organismes i conferències internacionals per a la despenalització per a la dona de la pràctica voluntària de la interrupció de l'embaràs, tot i que s'hagi portat a terme fora dels casos contemplats per la llei.

1 DE MAIG CONTRA LA CRISI

ICV REBUTJA LES RETALLADES SOCIALS

Una nombrosa delegació d'ICV-EUiA, encapçalada pel president d'ICV, Joan Saura, i pel secretari general d'ICV, Joan Herrera, va assistir a la manifestació del passat dissabte 1 de maig convocada per CCOO i UGT amb motiu del Dia Internacional del Treball.

Joan Herrera, va demanar, en el marc de la mobilització, reformes en el camp de les entitats financeres i en el terreny fiscal fent que els qui tenen més i s'han enriquit més amb la crisi paguin més i de forma solidària. "La crisi no l'han creada ni els treballadors ni els pensionistes", va afirmar Herrera, alhora que va reclamar "prou demagògia" a aquells que propugnen una reforma que passi per l'abaratiment de l'acomiadament perquè això "només faria que precaritzar la situació de la gent que encara treballa".

Herrera va posar de relleu que aquest primer de maig ha estat el "més dur socialment i amb més aturats de la història i és aquí on volem posar l'accent que l'esforç no l'han de fer els treballadors i les treballadores sinó les entitats financeres". "Més de 4.600.000 aturats, 1.800.000 espanyols que fa dos anys que no tenen treball, 1.200.000 famílies que tenen tots els seus membres a l'atur", va recordar Herrera, que també va demanar que les reformes es facin per exigir més a les entitats financeres i per donar més accés al crèdit.

ICV ENTREGA EL PREMI CIPRIANO GARCIA A JORDI SOLÉ TURA I TERESA EULÀLIA CALZADA

El president d'ICV, Joan Saura, i el secretari general de la formació ecosocialista, Joan Herrera, van voler retre homenatge el passat divendres 30 d'abril als històrics dirigents del PSUC, Jordi Solé Tura i Maria Teresa Eulàlia Calzada amb el lliurament del Premi Cipriano Garcia amb el que han volgut reconèixer la seva trajectòria política, social i cívica. "Són dos exemples admirables de la incansable lluita per la democràcia, la justícia, la llibertat i la solidaritat, que van patir la clandestinitat i l'exili però que no van aturar la seva lluita", va remarcar Saura.

En aquest sentit, el líder ecosocialista va subratllar que tan Solé Tura com Maria Teresa Eulàlia Calzada es van caracteritzar per la defensa dels treballadors i les treballadores i dels més desfavorits, per la defensa de la democràcia i les llibertats i pel seu compromís amb el catalanisme i el federalisme. "Tres vessants plenament vigents el dia d'avui en la situació política que vivim i en un context de crisi econòmica", va dir Saura tot fent, també, referència al Tribunal Constitucional.

Durant el seu discurs, Saura va recordar que precisament Solé Tura va introduir una esmena a la Constitució, que no va prosperar, perquè el Tribunal Constitucional no pogués avaluar els estatuts referendats pel poble "perquè es podia entrar en una confrontació de legitimitats". "Si aquella esmena s'hagués aprovat, avui no ens trobaríem en la situació que ens trobem", va lamentar Saura. "Ens sentim els seus hereus polítics, però també els portem al nostre cor", va acabar Saura que també va destacar la vessant "humana i afable" de Solé Tura i Calzada "que es feien estimar per tothom".

Per la seva banda, Maria Teresa Eulàlia Calzada va recollir el premi "emocionada i agraïda" perquè, va dir, és "un gran regal i un honor rebre el guardó que du el nom de Cipriano Garcia, compartint-lo amb Jordi Solé Tura". "Tenien moltes coses en comú i són dues personalitats que han deixat una petjada al nostre país, i de ben segur que bona part de la ciutadania del bàndol perdedor de la guerra civil s'hi va sentir representada".

En l'acte van estar presents el cineasta i fill de Solé Tura, Jordi Solé, els exdiputats del PSUC, Xavier Folch i Jordi Borja, l'exfiscal Anticorrupció, Carlos Jiménez Villarejo, el secretari general de la CONC (CCOO), Joan Carles Gallego, el catedràtic de Ciència Política, Joan Subirats, l'escriptor Francesc Vallverdú i la consellera de Justícia de la Generalitat de Catalunya, Montserrat Tura.

Teres Eulàlia Calzada va rebre el Premi Cipriano Garcia

EDITORIAL

LES TISORES DE ZAPATERO

El passat dimecres 12 de maig serà recordat per molts ciutadans i ciutadanes d'aquest país com el moment en què es va produir una de les retallades socials més importants des de l'arribada de la democràcia. El pla d'ajust presentat pel president del govern espanyol suposa que la crisi la pagaran els més febles, aquells qui no l'han provocada.

Les dures mesures adoptades són el final d'una nefasta política econòmica per part del govern socialista. En primer lloc es va negar per activa i per passiva l'arribada de la crisi econòmica i, a diferència del Govern d'Esquerreres a Catalunya, no es va impulsar cap tipus de mesures per aturar el cop. En segon lloc es va negar la seva gravetat i el seu abast i, alhora, es va dilapidar el marge pressupostari amb mesures electoralistes només pensades per guanyar eleccions, com el xec dels 400 euros, i no per avançar cap al canvi de model productiu. En tercer lloc s'ha enganyat els ciutadans i les ciutadanes de la gravetat de la situació i, malgrat tenir una taxa d'atur del 20%, s'ha estat anunciant per activa i per passiva la imminent sortida de la crisi.

Finalment ha arribat la retallada social marcada per la Unió Europea i el Fons Monetari Internacional. Un pla d'ajust que no incorpora cap mesura que faci repartir l'esforç que recaurà només en pensionistes i treballadors i treballadores, i no sobre aquells qui van provocar la crisi o sobre aquells que en els anys de creixement econòmic han vist augmentar el seu patrimoni de manera substancial.

Lluny han quedat les refundacions del capitalisme o les crides a regular als mercats que prometien els presidents dels Estats en el marc del G-20. En definitiva, el pla d'ajust no és decent perquè fa pagar la crisi als més dèbils. Des d'ICV caldrà seguir treballant per articular una resposta social i institucional que plantegi alternatives per a una sortida solidària, social i ecològica de la crisi.

treball

ANY 19 - NÚM. 189 - ABRIL / MAIG 2010

DIRECTOR: David Cid

CONSELL DE REDACCIÓ:

Pep Altayó, David Cid, Sergi de Maya, Marc Giménez, Jesús Hernández, Gabriel Losada, Marta Martínez, Marta Ribas i Ana Sanz.

CORRECCIONS: Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enriquer Esteve

FOTOS: Enriquer Esteve i Departament de Comunicació d'ICV

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:

Dolors Camats, Oriol Costa, Àlex Mañas, ICV Barcelona, Xavier Boix, Francesc Pané i Marià Hispano

REDACCIÓ: Ciutat, 7 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12 FAX: 93 412 42 52

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprès

DIPÒSIT LEGAL: B-36.406.91

EDITA: Fundació Nous Horitzons (NIF: G-60193331)

Treball no es responsabilitza necessàriament de les opinions que expressen els articles signats

Els continguts d'aquesta publicació, mentre no s'expressi el contrari, estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 3.0 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi l'autoria i la titularitat dels drets (autor o autora i revista Treball) i no se'n faci un ús comercial. Si transformeu aquesta obra per generar una nova obra derivada, heu de distribuir-la amb una llicència igual a la que regula l'obra original.

La llicència completa es pot consultar a:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/es/legalcode.ca>

CATALUNYA ES PLANTA DAVANT EL TC

EL PARLAMENT APROVA UNA RESOLUCIÓ PER DEFENSAR L'ESTATUT

El Parlament de Catalunya va aprovar el passat 29 d'abril, amb els vots de més del 80% de diputats i diputades de la Cambra, la resolució que es farà arribar als presidents del Congrés dels Diputats i del Senat.

Aquesta resolució avala la plena constitucionalitat de l'Estatut, la seva legitimitat després de ser aprovat en referèndum per la ciutadania de Catalunya i demana, a més de la renovació de tots aquells membres que han superat el seu mandat en el TC, una renovació de la llei que regula el Tribunal perquè no es pugui pronunciar posteriorment en aquelles lleis que són referendades per la ciutadania. La resolució també estipula la incompetència d'aquest Constitucional per dictar sentència sobre l'Estatut de Catalunya.

En la seva intervenció en el Ple del Parlament el president del grup parlamentari d'ICV-EUiA a la Cambra catalana, Jaume Bosch, va defensar l'aprovació de la proposta de resolució davant la situació en la que es troba l'Estatut de Catalunya, que espera la sentència del TC sobre la seva constitucionalitat després que el PP i el Defensor del Pueblo presentessin recurs.

"Nosaltres aniríem, i de fet anem més lluny", va dir, alhora que va assegurar que ICV "té molt clar que la defensa de l'autogovern exigeix la màxima unitat possible de CiU, PSC, ERC i ICV". "Aquesta va ser la nostra actitud en la discussió de l'Estatut i és la que ha guiat la nostra actuació aquests dies", va dir Bosch, al mateix temps que va reiterar la necessitat de fer autocrítica, tenir "menys protagonisme, menys tacticismes i més unitat i capacitat d'entesa", en relació a l'actitud d'ERC que tot i que va donar suport a la resolució no l'ha signada.

Bosch va indicar que per al seu grup "la possible sentència frustrada de fa dotze dies era inacceptable i inassumible perquè vulnerava la voluntat del poble de Catalunya i perquè feia una interpretació de la Constitució que no era progressista sinó regressiva".

Intervenció de Jaume Bosch al Parlament, el passat 29 d'abril

Foto: © ACN

El president del grup ecosocialista també es va mostrar sorprès perquè "no hi hagi cap membre del Tribunal Constitucional capaç de defensar que l'Estatut és plenament constitucional, tal com va establir el Consell Consultiu, continua defensant l'Institut d'Estudis Autònoms, encapçalat per un exvicepresident del Tribunal Constitucional, o defensen la pràctica totalitat dels catedràtics i professors de Dret Constitucional de Catalunya". I és que Bosch creu que els magistrats "estan més preocupats per salvar el càrrec que per salvar la Constitució". Per això n'ha tornat a demanar la dimissió del TC en bloc.

Amb tot, i davant la situació que un TC amb membres que han superat el seu mandat, membres que han estat recusats, un altre que ha mort i que ja porten cinc intents de sentència, Bosch va recordar que el PSUC "ja va advertir del possible xoc de legitimitats que es podia produir entre el Tribunal i un Estatut votat pel

poble i va proposar, sense èxit, que el Tribunal Constitucional no es pronunciés en relació a Estatuts referendats per la ciutadania". Malgrat això el diputat ecosocialista va defensar que el TC és "una institució fonamental" tot i que va indicar que, com totes les institucions, "s'ha de guanyar la seva legitimitat cada dia a partir de la seva actuació".

Bosch va alertar del problema que significa per a Catalunya, però també per a Espanya, si el TC fa una sentència que sigui contradictòria amb la constitucionalitat que va avalar de l'Estatut el Consell Consultiu perquè "no tan sols es trenca el pacte entre Catalunya i Espanya sinó també el pacte constitucional de 1978, i això seria d'una gravetat extrema".

El diputat d'ICV-EUiA al Parlament de Catalunya va recordar que la valoració que fa el seu grup de la situació d'incompetència per dictar sentència sobre una llei referendada per la ciutadania

Jaume Bosch:
"La possible sentència frustrada era inacceptable i inassumible perquè vulnerava la voluntat del poble de Catalunya i perquè feia una interpretació de la Constitució que no era progressista sinó regressiva".

"Els principals culpables de la situació que pateix avui l'Estatut són el PP i el mal anomenat Defensor del Pueblo".

"no la fan quatre radicals" i en aquest sentit va esgrimir un llistat de catedràtics de Dret Constitucional que opinen el mateix.

En la part final de la seva intervenció en el Parlament, Bosch va recordar també que els principals culpables de la situació que pateix avui l'Estatut són el PP i el "mal anomenat" Defensor del Pueblo.

VOLEM EVITAR QUE EL CONSTITUCIONAL ES CARREGUI L'ESTATUT

Jordi Guilot, amb els senadors de l'Entesa i el President de la Generalitat

Foto: © ACN

El senador per ICV-EUiA de l'Entesa, Jordi Guilot, va fer una crida en nom de les tres formacions polítiques a "tots els grups que van votar l'Estatut de Catalunya per modificar la llei del TC". "El nostre objectiu és evitar que el TC es carregui l'Estatut de Catalunya", va dir Guilot alhora que va dir que el compromís de fer feina per part dels senadors hi és.

Els senadors de l'Entesa es van reunir amb el President de la Generalitat de Catalunya per impulsar en els pròxims dies una proposició de llei per tal de modificar la llei que regula actualment el TC i establir, entre d'altres, que els magistrats que portin més de 6 mesos amb el seu mandat caducat siguin cessats automàticament i que el TC no pugui pronunciar-se sobre aquelles lleis que han estat aprovades per la ciutadania en referèndum.

ICV DEMANA UNA REFLEXIÓ SOBRE LA FORMA COM S'HA ARRIBAT A LA RESOLUCIÓ DEL TC

La portaveu d'ICV-EUiA al Parlament de Catalunya, Dolors Camats, va instar la resta de grups parlamentaris que varen votar a favor de la proposta de resolució sobre l'Estatut de Catalunya i la sentència del Tribunal Constitucional (TC) a fer una reflexió sobre les formes com s'ha arribat a aquest acord final. Camats va lamentar i va criticar "l'excés de protagonisme i escenificació" en la negociació política perquè "el que esperen els ciutadans i les ciutadanes de nosaltres és que en allò que estem d'acord ho fem de forma contundent". "És una reflexió que hem de fer tots els grups quan els tornem a demanar que confiïn en nosaltres en les pròximes eleccions", va afegir Camats en referència al missatge que s'ha enviat a la ciutadania.

JOAN CARLES GALLEGO

SECRETARI GENERAL DE COMISSIONS OBRERES DE CATALUNYA

Joan Carles Gallego és economista, ha estat professor de secundària i de Formació Professional i responsable de diverses seccions de Comissions Obreres, d'on és afiliat des de fa més de 30 anys. El 4 de desembre de 2008 va rellevar Joan Coscubiela com a màxim responsable del sindicat. D'aspecte afable i parlar poc "mitinero", ens rep al seu despatx de Via Laietana.

“LES PROPOSTES DEL GOVERN ESPANYOL SÓN INÚTILS, INJUSTES I REGRESSIVES”

| Entrevista **Marta Ribas**

Tothom diu que estem en crisi... però he vist que vostè al seu bloc es pregunta: quina crisi?

És que aquesta és una crisi profunda, no només del sistema financer. I hi ha risc que l'estiguem desenfocant. No n'hi ha prou amb arreglar les finances. Cal veure quines han estat les causes profundes que han generat aquesta situació per poder actuar sobre elles. I una part d'aquestes causes està en la idea que el mercat per si sol ho soluciona tot. La crisi ha demostrat que això no és cert. Calen intervencions, calen regulacions, cal corregir les ineficiències que el mercat per si sol genera, introduint elements de justícia redistributiva. I el que també es posa de manifest és que la política aquests últims anys ha deixat d'intervenir en l'economia. Per això creiem que en aquests moments cal reforçar el paper de la política, entesa com a valors, per orientar les actuacions econòmiques a fer que la gent visqui millor, que hi hagi més igualtat, menys pobresa i més desenvolupament personal.

Per on haurien de passar, les respostes bàsiques a aquesta crisi?

Primer cal garantir al màxim la protecció de les persones que pateixen la crisi; en segon lloc cal fer actuacions immediates per evitar la sangonera de destrucció d'ocupació que s'està donant, i en tercer lloc cal fer polítiques estratègiques que marquin les grans línies de canvi del model productiu, per anar cap a un model més sòlid, que pivoti sobre el coneixement, la innovació i l'augment de la productivitat a partir de bones condicions de treball. No podem deixar que es torni a un model econòmic basat en el diner fàcil. Hem de buscar un model més equilibrat, amb estabilitat laboral i amb sous dignes, i així millorar també la productivitat de les empreses. I hem de garantir també la provisió de serveis públics que permeten una major cohesió social. Això també facilita que arrelin millor les inversions productives.

Creieu que estan ben enfocades les propostes del govern espanyol?

Malauradament les darreres propostes van en direcció contrària del que necessitem per sortir de la crisi, però a més són injustes socialment i regressives laboralment.

Són mesures inútils per sortir de la crisi, ja que reduir la capacitat adquisitiva dels pensionistes, dels treballadors públics i d'altres col·lectius, restringirà la capacitat de consum i per tant debilitarà la demanda interna i l'activitat econòmica i ens allunyarà de la recuperació.

Són injustes socialment ja que són mesures que carreguen els costos de la crisi sobre els sectors més febles de la societat. Congela les pensions, quan actualment la pensió mitjana és de 776,44€, i retalla els salaris públics, quan hi ha un nombre molt important de treballadors públics que amb prou feines són mileuristes. Retalla el xec nadó de manera indiscriminada. Elimina la jubilació parcial en introduir més dificultats en la contractació de joves. I elimina la retroactivitat de la prestació de dependència, tot discriminant l'accés a aquest dret.

Però a més, són regressives laboralment perquè trenquen amb el dret a la negociació col·lectiva i als avenços legals de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

A més, aquestes mesures segueixen la lògica del discurs que vol enfocar la crisi com un problema del mercat de treball. Per a CCOO el mercat de treball no està en la base d'aquesta crisi, ni tampoc la dotació de béns i serveis públics. La base ha estat la manca de regulacions del sistema financer, un excés d'especulació econòmica i financera, la bombolla immobiliària, una fiscalitat regressiva, els dèficits formatius i d'innovació i les febleses infraestructurals. I malauradament aquestes qüestions no s'estan enfocant com a problemes a solucionar.

“Ara no poden ser moments de resignació. Cal mantenir l'organització dels treballadors, mantenir les posicions clares i ser capaços de convertir els problemes en propostes que millorin el model productiu per al futur.”

I seguiu descartant una vaga general?

No descartem cap mesura. Sempre hem dit que concretaríem les respostes en el marc de la unitat sindical i en funció de les agressions als drets laborals i socials que es plantegessin.

CCOO venim reclamant, des de fa dos anys, la necessitat de sortir de la crisi amb el diàleg social entre empresaris i govern i amb un Pacte d'Estat que comprometi el conjunt de la societat sobre els canvis estructurals a fer. Entenem que és important i necessari.

Fins ara hem estat en totes les meses de negociació amb propostes i amb voluntat de compromís. Però ara és el govern qui trenca les regles del joc. Incompleix acords pactats fent mesures regressives i antisocials. Així les coses, és el govern qui obre la via del conflicte social, un conflicte que no pot ser de mera protesta sinó que ha de ser de restitució de drets i que hem de gestionar de manera unitària i massiva i amb els màxims suports socials.

Per la seva trajectòria professional i dins del sindicat, suposo que deu estar especialment preocupat per la situació de l'educació. I per la gestió de la Conselleria...

El conseller Maragall no està liderant bé els reptes que té l'educació catalana. Nosaltres entenem que l'educació és un element estratègic i on cal actuar és en aquells elements que fan que encara tinguem un elevat nivell de fracàs i d'abandó escolar. En canvi es plantegen més canvis en el terreny organitzatiu del sistema que no respostes als problemes concrets que tenen les escoles i instituts a l'hora d'interactuar amb els alumnes amb problemes.

S'està fent una gestió excessivament economicista. Amb l'objectiu d'estalviar al màxim, volen espremer els recursos escassos que hi ha al sistema per a donar respostes quantitatives, però no les qualitatives que necessita avui l'educació a Catalunya.

Un parell de preguntes més concretes: què me'n diu de la proposta de jubilació als 67 anys?

Si cal fer reformes del sistema de Seguretat Social no han de ser només sobre les despeses, sinó sobre els ingressos. I per a fer això cal apostar per crear ocupació i perquè sigui de qualitat. A més, és una proposta que retallaria drets a les generacions futures, i això no ens correspon a nosaltres.

I de la pujada de l'IVA?

Tres quarts del mateix... és la pujada d'un impost indirecte que no té en compte les condicions de renda de la gent. Cal fer canvis al sistema fiscal per poder recaptar prou per fer les polítiques públiques necessàries. Però ha de ser des de la progressivitat: que qui més té, més contribueixi. Per tant, cal incidir en altres impostos, com el de patrimoni, o fent canvis a l'impost sobre la Renda, o actuant sobre les rendes del capital o sobre les grans fortunes.

Per acabar, la pregunta del milió: fins quan, aquesta crisi?

No se sap... però ens en sortirem més ràpid i millor dependent de les polítiques públiques que es facin.

UNA GESTIÓ DELS RESIDUS SOSTENIBLE I MODERNA

CATALUNYA REFERENT A L'ESTAT I A EUROPA

La tasca d'ICV al govern en liderar la política de residus està donant bons resultats, en la línia del model de gestió que sempre hem defensat: fomentar la prevenció i aprofitar els materials mitjançant la recollida selectiva i el reciclatge.

Centre de tractament de residus del Vallès Occidental, actualment en la seva última fase de construcció

Foto: © CTR

Hem estat els impulsors de la legislació que estén la recollida de la fracció orgànica a tots els municipis, sense excepció, i hem situat Catalunya en un rol capdavanter pel que fa al reciclatge: recollim selectivament el 34% dels residus que generem, molt per sobre de la resta de l'Estat (17%) i dels països europeus de l'OCDE (30%).

Quan vam assumir aquesta responsabilitat, l'any 2003, ens vam trobar un dèficit d'infraestructures de gestió i una planificació inexistent. Avui, però, podem dir que hem capgirat la situació. Hem modificat la legislació de residus, hem creat nous cànons ecològics i hem elaborat la primera planificació d'infraestructures de residus municipals. A més, durant molts anys les solucions inadequades en aquest àmbit van ser un focus d'emissions de gasos d'efecte hivernacle (GEH), i avui treballem amb una estratègia que ha de permetre una reducció del GEH de més de 700.000 tones de CO₂ en l'horitzó del 2012.

Ens hem fixats uns objectius ambiciosos però assolibles en l'horitzó del 2012: reduir la generació de residus per càpita un 10% respecte de 2006, valoritzar-ne materialment el 48% i tractar el 100% dels residus, inclosa la fracció RESTA (aquells residus que no es recullen selectivament però que encara contenen materials recuperables).

Per primera vegada, Catalunya disposa d'un Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures que garanteix la suficiència d'instal·lacions per a la gestió dels residus municipals. Es tracta d'una inversió de l'ordre dels 1.200 milions d'euros i que crearà més de 7.000 llocs de treball. Estem actuant sobre el terreny millorant moltes de les instal·lacions de residus existents i construint-ne de noves. Quan finalitzi l'execució del Pla, Catalunya disposarà de 156 instal·lacions de residus, de les quals el 79% seran plantes de reciclatge i el 21% restant, instal·lacions finalistes. Aquestes plantes s'estan construint de forma ordenada i equilibrada, en consens amb els ens locals i amb criteris de proximitat.

Catalunya recull selectivament el 34% dels residus que generem, molt per sobre de la resta de l'Estat (17%) i dels països europeus de l'OCDE (30%).

Treballem amb una estratègia de lluita contra el canvi climàtic que ha de permetre una reducció de més de 700.000 tones de CO₂ en l'horitzó del 2012.

GENOVEVA CATALÀ DIRECTORA DE L'AGÈNCIA DE RESIDUS DE CATALUNYA (ARC)

Va néixer i viu a Molins de Rei. Ha cursat estudis de Ciències de la Comunicació, i va ser regidora de la seva ciutat des del 1991 fins al 2003, any en què va ser nomenada Secretària General del Departament de Medi Ambient i Habitatge. Des de l'abril de 2006 és Directora de l'Agència de Residus de Catalunya.

Com ha evolucionat la gestió dels residus en els darrers anys?

La nostra arribada al Departament de Medi Ambient i Habitatge ha suposat un gir de 180° en la política de residus del país. Hem fet una aposta clara per la recollida selectiva, aprovant una normativa que estén la recollida de la fracció orgànica arreu del territori. Un clar exponent d'això és la ciutat de Barcelona, que se situa entre les més avançades en aquest àmbit d'arreu del món. A més, estem invertint en la construcció de plantes de tractament per tal d'aprofitar al màxim els residus i no deixar-ne cap sense tractar. Hem programat prop d'un centenar de noves instal·lacions, que aniran entrant en funcionament progressivament segons finalitzi la seva construcció, i també estem millorant moltes de les infraestructures existents.

Què s'està fent en relació al consum de bosses de plàstic d'un sol ús?

Ens hem fixat un objectiu de reducció d'un 50% l'any 2012. Per tal d'aconseguir-lo s'ha signat un acord sense precedents amb tot el sector de la distribució i la fabricació, que mai abans havia acordat un pacte d'aquestes característiques amb l'administració. Avui un sector molt ampli de la distribució i el comerç està

aplicant mesures de prevenció per reduir els residus de bosses de plàstic i en els propers mesos tindrem dades de l'estudi de consum anual que ens n'indicanen l'efectivitat. D'altra banda, si les mesures aplicades són insuficients es podrà optar per diferenciar el preu de les bosses del preu del producte adquirit o, fins i tot, implantar un impost que en gravi el consum.

Quins són els reptes a curt termini en la gestió de residus?

Enfortir el model català de gestió de residus, que és el model que nosaltres sempre hem defensat, promoure l'ecodisseny i impulsar una nova legislació catalana i estatal en matèria de prevenció d'envasos. A més, cal vetllar pel compliment dels objectius i garantir el finançament per a la construcció de les infraestructures previstes en la segona fase d'execució del Pla d'Infraestructures de Residus Municipals. També cal impulsar una nova política fiscal per al finançament de la gestió i de les instal·lacions de residus, des del consens i la corresponsabilitat amb els ens locals. I, per últim, vetllar perquè la transposició que faci l'Estat de la Directiva Marc de Residus contribueixi a reforçar el nostre model de gestió de residus.

“LA NOSTRA ARRIBADA AL DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT I HABITATGE HA SUPOSAT UN GIR DE 180° EN LA POLÍTICA DE RESIDUS”

| Entrevista **Marta Ribas**

En què es basa la política de residus d'ICV al capdavant de l'ARC?

Pel que fa als residus municipals, l'eix fonamental se centra en generar menys residus (prevenció) i en aconseguir la màxima recuperació (reciclatge), així com en garantir el tractament de tots els residus

a través d'una xarxa d'instal·lacions modernes al servei dels ens locals i de la ciutadania. En relació als residus de l'àmbit productiu, estem treballant per enfortir el teixit empresarial del sector de la recuperació, que té un clar benefici ambiental (l'estalvi de matèries primeres i de recursos naturals) i una significació econòmica i de llocs de treball important.

FOSES: UN PASSAT NO OBLIDAT

EL GOVERN D'ESQUERRES DIGNIFICA 11 FOSSES COMUNES

El Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (Direcció General de Memòria Democràtica) ha impulsat 11 dignificacions de fosses comunes i ha recuperat més de 600 restes òssies humanes de la Guerra Civil (que correspondrien, com a mínim, a 63 individus) durant l'últim any i mig. En aplicació de la Llei de Fosses, totes les restes han estat estudiades i enterrades de forma digna en cementiris o bé en el Memorial de Les Camposines (La Fatarella).

Així ho va explicar el passat 29 d'abril el conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Saura, que va fer balanç de l'aplicació de la Llei de Fosses a Catalunya. Saura va destacar que "és una llei capdavantera a tot l'Estat" i va assegurar que, si existís a nivell estatal, "alguns dels problemes que s'han viscut en relació a les investigacions del jutge Garzón no haurien existit". El conseller va dir que la principal novetat de la llei catalana és que "la Generalitat assumeix la responsabilitat de dignificar, senyalitzar i recuperar les fosses", una voluntat de l'Administració "que neix de la societat civil". En aquest sentit, va voler agrair la tasca de les entitats de memòria que durant anys han treballat perquè les fosses no caiguin en l'oblit. Va explicar que el Departament continua elaborant el cens de desapareguts, que ja suma 3.470 noms, i treballa per documentar noves fosses.

El conseller va fer aquestes declaracions en la presentació de l'exposició "Fosses comunes: un passat no oblidat". La mostra, que es pot visitar fins al 30 de maig a l'Espai Memorial Democràtic (Via Laietana, 69), ha estat organitzada pel Memorial i comissariada per la historiadora i professora de la UB, Queralt Solé, i l'antropòloga i professora de la UAB, Assumpció Malgosa. Posteriorment itinerarà per Catalunya.

El conseller Joan Saura a Ebensee, saludant el supervivent català als camps nazis, Josep Alcubierre, el 8 de maig

EN MARXA LA DESCONTAMINACIÓ DE L'EMBASSAMENT DE FLIX

El problema acumulat durant anys per l'abocament de l'empresa ERCROS a l'embassament de Flix de centenars de milers de tones de residus, amb metalls pesants i compostos organoclorats, que podien ser perjudicials per a la salut i el medi ambient, va estar silenciada molt de temps i per això, històricament, no s'havia fet cap actuació.

És a partir de l'any 2003, amb el govern catalanista i d'esquerres i amb la Conselleria de Medi Ambient gestionada per ICV, que es va decidir informar, amb transparència, a les autoritats i ciutadans del territori, dels resultats dels estudis científics que ja s'havien portat a terme en relació a l'abocament, tot plantejant la coordinació amb l'administració de l'Estat per tal d'emprendre les actuacions per donar-hi solució. Les actuacions estarien destinades a incrementar el control de qualitat del riu i millorar la seguretat davant de possibles episodis de contaminació.

El DMAH i el Ministeri de Medi Ambient van acordar que abans de les actuacions d'extracció dels sediments acumulats a l'embassament calia garantir, mitjançant un pla de restitució territorial, la seguretat de l'abastament d'aigua a 185.000 persones dels 71 municipis afectats de les comarques del Baix Ebre, Montsià, Priorat, Ribera d'Ebre i Terra Alta, que es troben a menys de 15 km del riu Ebre, aigües avall del municipi de Flix.

Per això, el 19 de març es va signar un conveni que contempla 144 actuacions, amb una inversió aproximada de 57 milions d'euros: 36,3 a càrrec del Ministeri i els 21 restants els assumirà el DMAH. Estem parlant d'una quantitat elevada de diners per a garantir l'abastament i la qualitat de les aigües d'aquest territori.

Aquestes actuacions comprenen la construcció de nous dipòsits i noves captacions, millores i ampliacions de les instal·lacions existents i sistemes de control de qualitat de l'aigua. Una vegada garantit l'abastament, el Ministeri encetarà els treballs de descontaminació que es desenvoluparan en el curs del riu. A més, s'ha acordat elaborar un pla que garanteixi totes les mesures de seguretat per a les poblacions esmentades que es proveeixen del riu Ebre.

Les actuacions en el riu també comprenen la redacció dels projectes i els tràmits necessaris en relació a la disponibilitat del dipòsit per als sediments, la plataforma de treball i l'acondicionament del curs del riu. Altrament, l'ACA està preparant una campanya de mostreig i control analític de les aigües per presentar a la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre quan comencin les obres, amb l'objectiu de tenir una correcta monitorització de l'actuació.

Per garantir l'aplicació del Conveni es crea una Comissió de Seguiment paritària, formada per representants de les dues administracions que intervenen en el Pla de Restitució, amb la funció, entre d'altres, de vehicular l'intercanvi d'informació, establir els programes de desenvolupament de les actuacions i vetllar pel seu compliment, confirmar i donar suport a la correcta tramitació dels projectes i de les obres.

El Pla de Restitució garanteix la seguretat i l'abastament d'aigua a 185.000 persones de 71 municipis del Baix Ebre, Montsià, Priorat, Ribera d'Ebre i Terra Alta.

Amb la recent signatura d'un conveni de col·laboració entre el DMAH i el Ministeri de Medi Ambient es garanteixen 144 actuacions, amb una inversió de 57 milions d'euros.

EL GOVERN D'ESQUERRES POSA EN SERVEI EL RAMAL DE LA LÍNIA 9

El tram abasta 3,4 km i 4 noves estacions, 3 a Badalona i una a Barcelona, que facilitarà l'accés al centre de Barcelona i a Sant Adrià de Besòs amb la connexió amb l'L2 i el Trambesòs a Gorg i connectarà Badalona i Santa Coloma de Gramenet amb Barcelona, a Bon Pastor.

Amb aquest tram, ja són 8,2 quilòmetres i 9 estacions en servei de l'L9/L10, després de l'estrena del ramal de Santa Coloma de Gramenet, el passat desembre. És la primera línia moderna de Barcelona que s'explotarà amb un esquema en forma d'"Y", amb serveis entre Bon Pastor i Gorg, d'una banda, i entre Bon Pastor i Can Zam, de l'altra. Hi circularan trens cada 6 minuts amb sistema de conducció automàtica i donarà servei a uns 8.000 viatgers al dia inicialment, que se sumaran als 10.000 diaris que utilitzen el ramal de Santa Coloma de Gramenet.

Les estacions d'Onze de Setembre i La Sagrera del tram central seran les properes en entrar en servei aquest estiu i la resta de trams s'aniran obrint de manera progressiva, amb la previsió que funcioni completament el 2014.

LA DESSALINITZADORA DE LA CONCA DEL LLOBREGAT, LA MILLOR PLANTA MUNDIAL DE L'ANY

Als *Global Water Awards 2010*, que es van lliurar a París en una cerimònia presidida per la reina Noor de Jordània, van guardonar la planta dessalinitzadora de la conca del Llobregat com a la millor instal·lació d'aquest tipus, que es va imposar per davant de les plantes d'Hadera (Israel), Soaiba Ro (Àrabia Saudita) i Tianjin Dagang (Xina).

Aquests premis són el reconeixement més prestigiós que s'atorga en el sector internacional de l'aigua als millors projectes, companyies i persones relacionades amb aquesta indústria. La dessalinitzadora del Llobregat, propietat de l'empresa pública Aigües Ter-Llobregat, és la planta més gran d'aquest tipus a Europa destinada a l'abastament urbà. Inaugurada el juliol del 2009, té una capacitat màxima de producció de fins a 60 hectòmetres cúbics anuals.

EN SUPORT DE LA PAGESIA

PLE MONOGRÀFIC SOBRE AGRICULTURA AL PARLAMENT

El passat 14 d'abril es va celebrar al Parlament de Catalunya un debat monogràfic sobre la situació de crisi que viu el camp català. En nom del grup parlamentari d'ICV-EUiA hi va intervenir el diputat per la demarcació de Lleida, Francesc Pané.

El diputat d'ICV-EUiA al Parlament, Francesc Pané, va voler destacar en la seva intervenció la importància del sector de la indústria agroalimentària i el sector terciari de la distribució i el comerç per haver fet de "coixí amortidor" de la crisi general i de la reducció dramàtica de llocs de treball assalariat. Pané va remarcar que "l'actual crisi financera i econòmica a penes sí s'ha fet notar en l'àmbit alimentari".

En aquest sentit, Pané va subratllar que "comparant-lo amb la banca, la construcció o la indústria de l'automòbil, el sector alimentari sofreix poques convulsions. La indústria alimentària catalana representa el 16% de tota la nostra activitat industrial. Mou un volum de 18.000 milions d'euros anuals, on cal comptar els generats pel teixit cooperatiu català". Així, segons el diputat ecosocialista "és impensable que el sistema no atengui els agricultors i els ramaders" ja que "en el marc d'una estructura econòmica prou sòlida en l'àmbit alimentari, els pagesos, per contra, veuen com els preus percebuts van a la baixa; que les seves rendes agràries perden pes en el conjunt nacional i que els ingressos familiars s'aprimen dramàticament". "L'explotació familiar agrària segueix essent el cor del nostre sector i és on han d'adreçar-se prioritàriament els suports públics i les lluites sindicals pageses", va afegir.

D'aquesta manera, Pané va apostar perquè el gran objectiu de les polítiques públiques catalanes sigui reduir la dimensió de la distància entre el segment productor i els altres de la cadena per tal d'assegurar rendes, permanència de pagesos al territori, creació d'emprenedors i valor afegit a la producció, així com reforçar la producció alimentària ecològica, certificada pel CCPAE, emergent i amb futur, i a la qual, segons el diputat, cal ajudar materialitzant de veres les mesures previstes en el Pla governamental.

Per tot això, el diputat per les Terres de Lleida va indicar la necessitat d'abordar un Acord Nacional per a l'Agricultura i l'Agroindústria a Catalunya que ha de ser la base per a una Llei Marc de Política Agrària de Catalunya. "Es tracta d'iniciar la nova cultura agrària i alimentària a Catalunya en què la concertació sigui tan important com la protecció, en què la producció es fonamenti sobre el coneixement, la transferència de tecnologia i les millors pràctiques; en què la participació dels productors en la transformació i en el comerç dels aliments sigui una de les bases empresarials del camp català; en què el suport de

Francesc Pané, el 14 d'abril passat, durant la seva intervenció en el Ple sobre agricultura

Foto: © Parlament de Catalunya

l'Administració no sigui només unilateral d'un departament, sinó el fruit d'una política global de l'Executiu; en què el conjunt social de la nació es compromet amb els seus aliments i amb les persones que els produeixen".

Durant la seva intervenció, Pané va fer referència a les dues grans crisis en matèria agroramadera: la del preu dels cereals -deguda majorment a l'especulació sobre els seus mercats de futur- i la dels preus percebuts pels pagesos, majorment sota nivells de cost de producció. "Totes les anàlisis determinen que aquest perniciós efecte és degut a un acord no publicitat de les poques cadenes de distribució i venda que operen a Catalunya a través del qual es permeten de doblegar indecentment els agricultors i llurs estructures cooperatives o centrals de comerç obligant-los a vendre a preus rebentats".

"La intervenció pública en la cadena de preus és prohibida per les lleis del lliure mercat. Però també ho és el pacte que nega la competència entre empreses i, en canvi, tot fa suposar que s'ha establert, ja tàcitament, ja per col·lúsió. I a aquesta pràctica cal afegir-hi l'abús creixent de les "marques blanques", va dir Pané, que per això va reconèixer la necessitat d'instruments com l'Observatori de Preus i el futur codi de bones pràctiques comercials, per controlar el

Totes les anàlisis determinen que els baixos ingressos de la pagesia es deuen a un acord no publicitat de les poques cadenes de distribució i venda que operen a Catalunya.

compliment de les lleis que regulen el mercat en matèria alimentària, "sagrada per la seva importància capital".

Finalment, el diputat d'ICV-EUiA va afirmar que "cal activar un fons públic suficient de capital-risc; és una necessitat que no podem retardar a activar". "Instruments financers, sí: el camp català necessita un sistema públic creditici propi, capitalitzat, modern i eficaç, que ha de venir d'un redimensionament tant de l'ICF com de l'ICCA", va puntualitzar.

CRISI? LLUITA CONTRA EL FRAU I LA CORRUPCIÓ

Dolors Camats

Portaveu del grup parlamentari d'ICV-EUiA

Abordar la sortida de la crisi econòmica té dues vies. Encarar reformes estructurals que permetin transformar el sistema que ens ha dut a l'actual situació, o plantejar pedaçs per pal·liar la situació i poder continuar com abans.

No cal dir que la nostra aposta és decidida per aprofitar els canvis necessaris en època de crisi, per trencar amb un model de creixement insostenible des de tots els punts de vista. Des de la dependència de les energies fòssils fins a la de la construcció de totxo sobre totxo (perquè en realitat no s'ha construït vivenda amb l'objectiu de ser habitatge, sinó amb l'objectiu de ser valor de mercat i especulació).

Dit això, és evident que algunes de les reformes parcials que es plantegen poden ser necessàries, o bé tenir sentit abordar-les. D'altres, en canvi (allargar l'edat laboral, abaratar l'acomiadament...) només són mostres de com errar el tret de nou.

Un dels objectius més recurrents en aquest plantejament de reformes és la necessitat d'una millor eficiència en els recursos públics: "racionalització" dels serveis públics sol ser el terme més políticament correcte per plantejar reduir serveis, prestacions i drets, o per privatitzar la seva gestió a canvi d'una reducció del cost.

Sorprèn, però, que aquestes veus tan preocupades pel dèficit públic i l'eficàcia no mencionin mai la pitjor de les ineficàcies, que és desviar els fons públics per a un guany o benefici privat o personal. Treure profit de la gestió de recursos de tothom, per beneficiar-se personalment. I és especialment greu si ho fan aquell o aquells que en tenen la responsabilitat del seu ús.

Diguem-ne corrupció, malversació, o com sigui que anomenem l'aprofitament del que és col·lectiu per profit individual. Però també el frau fiscal o l'evasió de capitals s'han d'afegir al capítol.

La laxitud amb què s'aborda el frau fiscal en el nostre país no ha variat de les èpoques en les que els que aconseguen defraudar Hisenda eren considerats herois i no pas delinqüents. L'estrict control al que està sotmesa la retribució del treball, com no pot ser d'altra manera, contrasta amb la quantitat de vies i alternatives per a què les rendes de capital o el patrimoni eludeixin el rendiment de comptes fiscal. I en un moment de davallada dels ingressos públics, aquest és un argument més per intensificar la inspecció i el combat al frau. Probablement aquesta és una d'aquelles idees que no sentim a dir més enllà d'ICV.

El mateix amb els casos de corrupció. No s'hi val a mirar cap a una altra banda; només el combat amb contundència, legal i polític contra aquestes pràctiques.

Les notícies, una rere l'altra, que anem coneixent del Cas Millet ens indignen sobremanera. I s'acaben traduint en perplexitat i indignació pel comú dels ciutadans que veuen com el més gran dels estafadors de la història recent de Catalunya i la seva trama segueixen amb tranquil·litat el procés des de casa.

Millet i Palau, Pretòria, Gürtel i Matas... són evidències reals de la xacra a desterrar de la vida institucional, pública i política.

Davant aquesta indignació celebrem que el govern hagi distingit amb la Creu de Sant Jordi els exfiscals Carlos Jiménez Villarejo i Josep Maria Mena, que demostren com des de Catalunya hi ha qui ha lluitat i perseguit sempre la corrupció i el frau. Com pot ser que CiU valori aquesta distinció com un premi als que persegueixen emprenedors?

Sens dubte hem de donar suport a les iniciatives polítiques i legals que impedeixin qualsevol tipus de pràctica corrupte, sigui en el finançament dels partits, en la planificació urbanística, en la transparència dels comptes públics i el seu control... Iniciatives com les del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya per impulsar un pacte entre els partits per frenar la corrupció, però convençuts també que l'única vacuna eficaç és un compromís personal i col·lectiu amb l'honestat i el bé comú.

100% DE RENOVABLES ÉS POSSIBLE

PER UNA EUROPA QUE LLUITI CONTRA EL CANVI CLIMÀTIC

El grup dels Verds al Parlament Europeu i l'“European Climate Foundation” presenten un estudi que demostra que és possible garantir el subministrament elèctric a Europa amb energies renovables.

L'estudi, que ha estat elaborat amb la col·laboració de nombrosos economistes, científics i persones de la indústria, mostrava l'enorme potencialitat d'apostar per un 100% d'energia provinent de les renovables per al 2050 i eliminava els nombrosos, i sovint falsos, dubtes existents en relació als suposats costos que comporta aquesta mena de generació energètica.

Claude Turmes, dels Verds luxemburguesos i president de la Xarxa Europa de Parlamentaris/es per a les energies renovables, recordava en la presentació com fins i tot les consultories conservadores com McKinsey i KEMA han arribat a la conclusió que un sistema de generació energètica basat en un 80% en les renovables no només és perfectament possible, sinó que de cap manera

és més costós que d'altres opcions com la captura i emmagatzematge de carboni o les nuclears. Així doncs, és absolutament urgent establir ja les prioritats de la UE en aquest sentit, abans no sigui massa tard.

L'estudi esvaeix molts dels mites al voltant de les energies renovables i demostra com el fet d'avançar cap a un 80%-100% de renovables en l'àmbit de la generació energètica no comportaria de cap manera un increment dels preus a nivells elevats per als consumidors/es. Així, mentre apostar per les renovables no suposaria de cap manera un cost afegit, el cost de fer-ho per opcions com la captura i emmagatzematge del carboni o les nuclears resulta, de fet, incalculable o, de ben segur, molt superior al que va vinculat a les renovables.

La Comissió Europea ha de presentar en un mes el seu pla d'acció sobre energia. En aquest context, l'estudi presentat ahir suposa una clara advertència i un recordatori que una economia basada en renovables no suposa de cap manera una quimera utòpica sinó una aposta més que realista que comportaria, de fer-se realitat, enormes beneficis socials, ambientals i econòmics essencials per a la UE.

És hora, doncs, que la Comissió Europea i els governs de la UE posin l'energia renovable i l'eficiència energètica en el centre de la política d'energia de la UE, de tal manera que puguem gaudir quan abans dels beneficis que això comportarà.

Podràs trobar més informació a:
<http://www.roadmap2050.eu/>

Acció en contra del cementiri nuclear d'Ascó, durant la Fira de la Terra, organitzada per organitzacions ecologistes i ICV

Foto: © ACN

RAÛL ROMEVA PREGUNTA A LA COMISSIÓ EUROPEA SOBRE LA INVESTIGACIÓ DELS CRIMS DEL FRANQUISME

Raül Romeva va mostrar la seva preocupació per la possibilitat que el jutge Garzón pugui ser jutjat per investigar les desaparicions de més de 100.000 persones ocorregudes durant la Guerra Civil i la dictadura franquista. Segons Romeva és clarament insòlit invocar la “Llei d'Amnistia del 1977” per perseguir l'únic jutge que ha intentat donar resposta a víctimes de desaparicions forçades i a les seves famílies.

Amnistia Internacional ha afirmat que si aquest judici arriba a tenir lloc seria la primera vegada en tot el món que un magistrat, en democràcia, s'asseu a la banqueta dels acusats per intentar trobar la veritat, la justícia i la reparació per a les víctimes de crims internacionals. A més a més, enviaria un missatge altament negatiu per a d'altres jutges que ho intentin, tant a l'Estat espanyol com a la resta del món.

Les normes internacionals de drets humans diuen clarament que el crim de desaparició forçada NO prescriu, i entorpir la seva investigació és, a més, un delicte.

Per aquests motius, i ja que és un tema que transcendeix abastament l'àmbit territorial espanyol, l'eurodiputat d'ICV va demanar a la Comissió Europea que es posicioni al respecte i especialment en favor de la investigació per arribar a la veritat.

UNA HISENDA FEDERAL I UN GOVERN ECONÒMIC PER A LA UE

Oriol Costa

Secretari sobre la UE d'ICV
i professor de Relacions Internacionals de la UAB

Grècia està en una situació molt delicada. Les seves dificultats per col·locar el seu deute en els mercats financers l'estan posant al límit mateix de suspendre pagaments o reestructurar-los. I mentrestant els estats grans i rics de la zona euro s'ho miren amb distància: Alemanya i França administren grans dosis d'arrogància i estereotips sobre la improductivitat i la irresponsabilitat dels europeus del sud i dosis molt petites de solidaritat europea i altura de mires. A curt termini, tot el que s'ofereix a Grècia és un mecanisme de rescat que és a la vegada més benevolent que la banca privada pel que fa als interessos i molt més dur pel que fa a la condicionalitat. La insuficiència de l'esquema de rescat ha estat sancionada pels propis inversors/especuladors, que alguns prenen com a mesura de totes les coses i que han castigat el deute grec. Hi ha risc de contagi i la perifèria de la zona euro té motius per a la preocupació.

A més llarg termini, les propostes per evitar que això torni a passar fan més aviat basarda. El debat s'està orientant cap a la creació de mecanismes de control dels pressupostos nacionals, per tal d'evitar que els països de la zona euro s'endeutin més del compte (tot i que alemanys i francesos van ser els primers a saltar-se el pacte d'estabilitat). Aquesta és la direcció equivocada. Sigui quina sigui la responsabilitat dels governs grecs, el problema de l'eurozona és que l'actual distribució de les competències impossibilita l'existència d'un govern econòmic de la UE, tot i que ha desmuntat ja els vells governs econòmics estatals; i en especial dificulta dur a terme polítiques anticíclics i expansives. Els estats mantenen les polítiques socials, les polítiques fiscals i la capacitat per endeutar-se, però la UE limita la magnitud d'aquest endeutament i ara vol poder fer-ho més severament. No podent devaluar la moneda, ni ajustar els tipus d'interès, ni acudir al deute, als estats els queda fonamentalment una opció en situacions de crisi: retallar. Per altra banda, la política monetària la controla el Banc Central Europeu, que ho fa sota el criteri únic de

l'estabilitat de preus i d'acord amb els cicles de les economies centrals de l'eurozona. Però la UE no compta amb una hisenda comunitària, ni amb capacitat per emetre deute, de manera que l'única manera que té de rescatar els països amb dificultats és a través de préstecs (bilaterals en aquests moments i potser multilaterals en el futur) condicionats a “plans d'ajustament”. Retallades, també.

Els esdeveniments dels últims mesos demostren que la combinació de moneda comú i fiscalitat i hisendes nacionals resulta tòxica tant per a l'estabilitat de la zona euro com per a la sostenibilitat de l'estat del benestar –en especial per als dèbils estats del benestar de la perifèria de l'eurozona. I això ens porta a una reflexió final. Fa alguns anys, ICV va defensar en solitari la idea que no es podia cristal·litzar una UE sense mecanismes de govern de la seva economia. En un esforç d'originalitat, ens van acusar d'irresponsables i utòpics. A hores d'ara, el que sembla irresponsable i utòpic, sobretot des d'una perspectiva d'esquerres, és pensar que la Unió Econòmica i Monetària pot funcionar exclusivament sobre la base d'un mercat i una moneda comuns.

A BADALONA NI UN PAS ENRERE DAVANT LA DRETA

ATUREM EL RACISME

El Partit Popular (PP) de Badalona ha tornat a inflamar mediàticament la tercera ciutat de Catalunya. No és el primer cop que ho fa. Des de l'any 2000 en què el creixement econòmic del país va comportar, en una perfecta simbiosi de causa efecte, l'arribada massiva de població estrangera a la nostra ciutat, el PP de Badalona ha tingut en la immigració el seu únic discurs.

Àlex Mañas
President d'ICV Badalona

Un PP que obté representació municipal per primer cop al consistori de la mà d'un jove Xavier García Albiol l'any 1991. Un PP que s'ha situat com a segona força política de la ciutat amb un discurs clarament xenòfob i discriminatori. Aquest resultat, però, és enganyós; el PP no ha crescut considerablement en el seu suport en xifres absolutes. El seu creixement és degut a l'alta abstenció d'un barris majoritàriament d'esquerres que han vist els poders públics i l'esquerra molt lluny dels problemes quotidians que el creixement demogràfic i les necessitats demanaven.

Estem parlant de barris on la majoria dels ciutadans van arribar amb la immigració interior. On molt sovint aquests immigrants del sud de l'Estat espanyol van construir les seves pròpies cases. De barris que van patir molt els problemes de la droga i l'atur durant els anys 80 i que després de molts anys, quan els barris s'havia transformat gràcies a una forta inversió pública i a la lluita dels propis veïns i veïnes, es tornen a empobrir amb l'arribada d'una nova onada de pobres. Pobres com eren ells quan van arribar buscant un futur pels seus fills; com ho van ser els nostres pares. Que es tornen a instal·lar als mateixos habitatges,

que ocupen de forma exclusiva l'espai públic i que saturen els serveis públics. Mentre, l'esquerra, especialment el PSC i els poders públics, no dona resposta augmentant de forma considerable la inversió en polítiques socials, educatives, de rehabilitació d'habitatges, etc. L'electorat d'esquerres, en bona part, es va quedar a casa el 2007 i la dreta, la de CiU al govern municipal i la del PP a l'oposició, sembla que han aconseguit l'hegemonia ideològica d'una ciutat sociològicament d'esquerres. El PP parla als butlletins municipals que cap estranger passarà per davant d'un "nacional" per accedir als serveis públics. Inflama la ciutat de xenofòbia explícita mentre CiU, des del govern, parla "dels quinquis de tota la vida", "dels joves que no volen treballar ni estudiar" i dels gitanos romanesos: "de gitanos romanesos, no en conec gairebé cap cas que visqui de res més que no sigui la xarxa organitzada de mendicitat, el petit furt, el robatori de coure o el robatori en establiments" afirma textualment el primer tinent d'alcalde de CiU, Ferran Falcó. Sí, a Badalona la dreta té l'hegemonia de les idees; i el PSC i el seu alcalde s'apunten a la dinàmica de criminalització de la pobresa quan l'única solució que apunten per als problemes dels barris de la ciutat és demanar més presència dels mossos d'esquadra.

JEV va distribuir una postal electrònica que parodia la campanya "racista i xenòfoba" del PP a Badalona

A ICV de Badalona ho tenim clar: no canviarem valors per vots, no donarem un pas enrere en explicar que els problemes reals i que no es poden negar, de pisos sobreocupats, d'ús inadequat de l'espai públic, de multireincidència... no són res més que símptomes de l'extrema pobresa estructural que pateixen molts dels col·lectius estrangers i autòctons de la nostra ciutat. No caurem en la trampa de reduir el debat a un tema de seguretat ciutadana. No és més insegura la Badalona d'avui que la Badalona de l'heroïna retratada a

"Perros Callejeros". Nosaltres no cedirem davant la dreta. La nostra proposta és un pla de xoc integral contra la pobresa amb implicació de totes les administracions públiques, i així ho expliquem a tots els barris de la ciutat; amb una única política possible, amb un únic discurs possible. Des de l'esquerra verda no podem, però, regalar al PP l'abstenció dels nostres votants. Hem d'estar propers als problemes quotidians dels barris i aportar solucions concretes als mateixos. No regalarem Badalona a la dreta.

ELS NOSTRES REGIDORS I REGIDORES

MÒNICA MIQUEL CUBELLES

Té 47 anys. Actualment és la portaveu d'ICV a l'ajuntament de Cubelles i presidenta comarcal d'ICV a la comarca del Garraf. També és vicepresidenta del Consell Comarcal del Garraf i l'acaben d'elegir, de nou, cap de llista per a les pròximes eleccions municipals. Serà la cinquena vegada que encapçala les llistes del partit al municipi.

| Entrevista **Marta Ribas**

No deu ser fàcil, decidir-se a encapçalar les llistes per cinquè cop consecutiu.

Després d'un procés de reflexió i de consulta amb diferents persones de l'organització, vaig decidir presentar-me a les primàries per assumir el repte d'encapçalar la propera candidatura d'ICV per a les municipals de 2011. Ho faig amb il·lusió, amb responsabilitat, des de la meua experiència i amb la voluntat de compartir. Ho faig amb la mateixa il·lusió amb la que vaig començar a militar fa gairebé 20 anys, amb el convenciment que ICV és el projecte polític imprescindible per seguir transformant la societat cubellenca i construir un poble més just i ecològicament sostenible. Dono el pas des de la responsabilitat que suposa liderar electoralment un projecte que pot desenvolupar importants responsabilitats de govern. I ho faig aportant la meua experiència d'alcaldia el 1999, diputada al Congrés, regidora a l'oposició, vicepresidenta al Consell Comarcal, presidenta d'ICV al Garraf, però també des del coneixement de l'organització.

L'objectiu aquest cop deu ser tornar a guanyar... i governar!

"EM PRESENTO AMB LA MATEIXA IL·LUSIÓ AMB LA QUE VAIG COMENÇAR A MILITAR FA GAIREBÉ 20 ANYS"

(el 2007, tot i ser la llista més votada, un tripartit de PSC, CiU i ERC us va prendre l'alcaldia)

Sí. Afrontem aquesta nova etapa des d'una base sòlida, amb una gran capacitat d'influència en la política cubellenca i des de la presència a tots els àmbits institucionals de la nostra comarca.

Ja heu anunciat que a les pròximes municipals la teua experiència com a regidora vindrà acompanyada d'una llista de perfil jove. I que seran llistes conjuntes amb EUiA.

Estem treballant la llista electoral per posar-hi un equip de persones, sobretot joves, molt preparades i així poder fer el relleu més fàcil. I, per primer cop, incorporarem homes i dones d'EUiA. Fins ara, al poble, no n'hi havien.

Quin balanç feu de la feina feta des de l'oposició?

Molt positiva. Primer perquè la resta de grups que estan amb nosaltres a l'oposició ens respecten que siguem el "cap de l'oposició", i això ens dona una hegemonia al poble. I segon, des que ICV vàrem començar a redactar el programa per afrontar les passades eleccions, sabem que les idees progressistes i innovadores

del nostre pamflet electoral serien el full de ruta per a possibles governs que no volguessin pactar amb nosaltres, tot i haver guanyat les eleccions el 2007. I el temps ens ha donat la satisfacció de contemplar com cadascun dels projectes pels quals ICV va apostar s'han anat gestant. Com a exemples, l'arranjament de la desembocadura del riu Foix, el traspass de la recaptació municipal a la Diputació, la construcció del "Skate park" o, el més engrescador, que legislatura rere legislatura hem reclamat: l'auditoria externa. Després de molts anys de lluita, des del 95, per intentar aclarir quina era la verdadera situació econòmica del nostre ajuntament, ara diuen que l'accepten. La mateixa auditoria que ens ha portat a negatives constants, a picabaralles i a exclusions en pactes.

Quins són els principals reptes de present i de futur, de Cubelles?

Del present, la transparència en la gestió. L'any passat vam poder denunciar davant de la fiscalia anticorrupció un forat de 2'3 milions d'euros de les arques de l'ajuntament per suposades irregularitats comeses per l'antic equip de govern. Del futur, fer un Pla General Urbanístic amb un creixement sostenible, doncs l'actual és de l'any 93 i està molt obsolet.

CONSULTA CIUTADANA SOBRE LA DIAGONAL

TRANSFORMEM LA DIAGONAL, TRANSFORMEM BARCELONA

ICV Barcelona posa damunt la taula quines són les tres raons principals per apostar en la reforma de la Diagonal. Des d'ICV existeix des de fa anys l'aposta inequívoca pel tramvia i, per tant, la voluntat de connectar les dues línies del tramvia a través de la Diagonal.

| ICV Barcelona

A ICV-EUiA volem transformar la Diagonal per tres raons principals. Primera, perquè la Diagonal d'avui no serveix per a les persones que van a peu, no és un espai ni per estar-hi ni per passejar-hi. La Diagonal actual està trinxada per tres calçades, ocasiona conflictes entre vianants i ciclistes i té trams de vorera que no arriben al metre d'amplada. Els atropellaments són un 45% superiors a la resta de la ciutat.

Segona, perquè la Diagonal d'avui no és eficient per al transport públic. Pels efectes del trànsit i per l'elevat nombre d'autobusos que hi passen, el carril bus es col·lapsa i comporta que sigui un dels més lents de la ciutat, perjudicant la mobilitat sostenible.

I tercera, perquè la Diagonal d'avui no és sostenible ambientalment. La Diagonal és un dels carrers amb més congestió de Barcelona. L'alt nivell de contaminació atmosfèrica i soroll té efectes negatius sobre la salut de les persones. Si no es disminueix el volum de vehicles, en un futur el col·lapse de trànsit s'ampliarà al conjunt de l'Eixample i s'estendrà per altres carrers de la ciutat.

Als barcelonins i les barcelonines se'ns crida a participar d'un procés per decidir com volem que sigui la nova Diagonal. Tant la proposta A (bulevard) com la B (rambla) compleixen, però, uns requisits comuns que expressen amb força el model de ciutat pel qual treballem.

Primer, treuen carrils de circulació per al vehicle privat i reparteixen l'espai de forma més adequada a l'ús que en fem els ciutadans i les ciutadanes. Tots i totes som vianants i la transformació augmentarà l'espai destinat als desplaçaments a peu, facilitarà l'apropament als comerços existents i, per tant, revitalitzarà l'activitat econòmica en tot el traçat de l'avinguda. També permetrà millorar les condicions de vida de l'arbrat, de manera que l'espai públic tindrà major qualitat.

Segon, refan els carrils-bici, de manera que siguin útils per circular en bicicleta amb la màxima comoditat i seguretat, tot evitant conflictes amb els i les vianants. Per a la xarxa ciclista aquesta és una via fonamental, ja que travessa la ciutat sencera amb un pendent molt suau.

I tercer, reserven per al transport públic una plataforma de pas preferent per tal d'aconseguir una bona velocitat per al tramvia i augmentar la dels autobusos. L'augment de l'oferta de transport públic amb la connexió de les dues línies de tramvia, les millores en l'autobús i la posada en marxa de la línia 9 del metro absorbiran bona part dels desplaçaments que avui s'hi fan en cotxe, de manera que només una part assumible del trànsit privat expulsat de la Diagonal s'haurà de desviar cap a la trama de l'Eixample.

Des d'ICV-EUiA hem plantejat sempre, amb coherència, i molt sovint en solitari, la necessitat de connectar el

Trambaix i el Trambesòs en superfície per la Diagonal, perquè estem convençuts i convençudes que el tramvia és la resposta més ajustada a les necessitats de mobilitat del tram central de la Diagonal, perquè transportarà, en cada sentit, 1.400 persones més cada hora que un autobús d'alta capacitat. Dels 9 km/h que actualment tenen de velocitat mitjana els autobusos a la Diagonal passarem als 18 km/h en tramvia. La unió de les dues xarxes existents duplicarà el nombre de persones usuàries del tramvia. A més, amb la construcció de la L9 es converteix en la resposta més ràpida d'executar i més òptima per a la demanda prevista.

També perquè el tramvia és la resposta més flexible perquè, sense necessitat de catenària, la seva freqüència permet el pas encadenat de dues línies de bus ràpid d'alta capacitat fent ús del mateix espai.

I finalment perquè el tramvia és la resposta més inclusiva i ecològica. Des del punt de vista social, la gent gran, les persones amb discapacitat i la mainada són qui més i millor valoren avui el tramvia, per la seva accessibilitat. Des del punt de vista ecològic, el tramvia aposta per la qualitat de l'aire i és menys sorollós.

Per totes aquestes raons, la coalició ICV-EUiA demana que a la consulta es voti per la proposta A (bulevard) o la proposta B (rambla), ja que les dues aposten per la transformació de la Diagonal. L'opció C no proposa res i, per tant, suposa l'immobilisme.†

La PTP (Promoció del Transport Públic) va fer una demostració de capacitat de la mobilitat sostenible a la Diagonal

Foto: © PTP

CONTRA LA CRISI. CANVIS QUE CAL FER

Xavier Boix
President d'ICV Vallès Occidental

En els darrers dos anys el nostre país pateix una crisi excepcional. A la nostra organització tenim clar perquè s'ha produït. I els seus efectes, com les seves solucions, són objecte de la nostra acció política prioritària.

A la nostra comarca del Vallès Occidental, la més industrial de Catalunya, aquesta crisi ha colpejat d'una forma molt dura. Gairebé 80 mil homes i dones no tenen feina avui, en els darrers mesos hem patit més de 700 ERO que han afectat uns 19 mil treballadors/es, dels quals més del 50% són del sector industrial i el 81% d'aquestes empreses són de menys de 50 treballadors/es.

Fruit de la situació a la nostra comarca, en el marc de la Festa del Treball i de la feina feta a tots els àmbits institucionals, vàrem decidir realitzar una jornada sobre les polítiques contra la crisi a Sta. Perpètua de Mogoda el divendres 30 d'abril. En la jornada volíem posar en comú la diagnosi i l'acció des de les polítiques estatals, nacionals i locals;

i extreure'n conclusions compartides, en aquest cas amb CCOO, representats pel secretari d'Acció Sindical de la Federació d'Indústria, Joan Alcántara, qui ens va alertar sobre la retallada de drets dels treballadors/es que es planteja com a opció per eixugar els excessos dels de sempre.

Què en va sortir de la sessió? El senador Nuet va posar de relleu la crisi d'un model que tenia el guany com a màxim objectiu i la manca de democràcia que suposa que 1.400 persones generin a Espanya el 80% del PIB. Que la socialdemocràcia està descol·locada i la manca de solucions d'esquerra va en contra d'aquells que no són responsables de la crisi, i que els qui ens hi han ficat marquen les polítiques dels governs. La diputada Massana va defensar l'acció de govern de la Generalitat. Mai tan poca força institucional havia incidit tant en l'acció de govern, fins al punt de poder afirmar sense complexos que sense l'actuació d'ICV-EUiA no s'hagués fet front a la crisi des d'una perspectiva d'esquerres, començant per l'acceptació de la seva existència des del primer moment a diferència d'altres governs.

El Govern d'Entesa ha pres la iniciativa en solitari per ajudar els autònoms, en les beques de menjador, en els ajuts a l'habitatge i als territoris més colpits per la crisi, incrementant en els darrers anys en un 38% els recursos destinats a les polítiques socials, que avui representen més d'un 54% dels pressupost de la Generalitat de Catalunya.

En una segona taula tant el regidor Manel Pérez, de Terrassa, -al govern- com la nostra candidata a l'alcaldia de Sta. Perpètua de Mogoda, Isabel Garcia, -a l'oposició- van explicar què es pot fer des de les polítiques locals per plantar cara a la crisi. Des del govern, i així ho ha fet Terrassa, prioritzar l'ajuda als més vulnerables però al mateix temps establir les bases per sortir de la crisi amb un canvi de model, promovent els nous filons d'ocupació -economia social i verda- i enfortint la implantació industrial i la recerca i la innovació al nostre territori. Des de l'oposició, portar el debat al carrer i als plens. La proposta del grup municipal perpetuenc ha estat provocar un ple extraordinari per fer balanç de les polítiques municipals, proposta que estudiarem repetir allà on estem a l'oposició.†

LA JOVE ESQUERRA VERDA MARCA LA DIFERÈNCIA

X ASSEMBLEA NACIONAL DE JOVES D'ESQUERRA VERDA

Els passats dies 8 i 9 de maig, Joves d'Esquerra Verda-JEV va celebrar la seva X Assemblea Nacional a l'escola Artur Martorell de Badalona. En l'Assemblea van ser reescollits Janet Sanz i Miguel Ángel Díaz com a coordinadors nacionals de la formació.

Sota el lema "L'esquerra verda marca la diferència", l'organització política juvenil va debatre dos documents: el primer d'Estratègia Política, que marca el posicionament de JEV sobre la situació política i les properes eleccions al Parlament i municipals. En el document aprovat, JEV fa una valoració positiva del balanç del Govern d'Esquerres, així com de l'aportació d'ICV a la "modernització ecològica i a unes polítiques de seguretat progressistes", i defensa la necessitat d'assolir governs que facin polítiques d'esquerres, més enllà que les forces progressistes assoleixin la majoria parlamentària necessària per formar govern. Aquest fet és un mandat clar a la resta de forces d'esquerres catalanes a acordar programes de govern nítidament progressistes i a no fer concessions a la dreta, com ha succeït amb la LEC, o com podria haver succeït amb l'impost de successions de no ser per ICV.

Pel que fa al Document Programàtic, JEV va aprovar més de 100 propostes i aportacions d'entitats juvenils (sindicats de treballadors i treballadores, d'estudiants, entitats educatives, culturals i socials especialitzades) per tal de marcar un full de ruta per a les polítiques públiques que han d'assegurar l'emancipació del jovent català. L'Assemblea Nacional va fer un clar mandat de prioritzar la sortida social de la crisi en el programa d'emancipació juvenil. En aquest sentit, destaquen les propostes de reformulació dels programes postobligatoris de formació per tal que siguin una eina útil per a la inserció laboral de les persones joves, amb especial atenció a la formació professional. Una altra proposta destacada és la necessitat de construir un parc públic d'habitatge per tal de fer pressió sobre el mercat privat i reduir-ne el preu, per la qual cosa JEV reclama que "tot l'HPO es posi al mercat públic en forma de lloguer o d'altres models de cessió de l'ús que en garanteixin la propietat pública" i acabar amb els habitatges protegits de venda per, així, garantir que la inversió feta per l'Administració pública es conservarà per al parc públic.

Finalment, val a dir que JEV va aprovar una desena de resolucions sobre mobilitat amb bicicleta a tot Catalunya; per una educació pública i de qualitat que no tanqui batxillerats ni escoles-taller i que no segregui; pel municipalisme o per la Llei de l'àrea metropolitana de Barcelona; tot i que destaca especialment una resolució aprovada per unanimitat que defineix JEV com "la joventut antiracista de Catalunya" i que demana el compromís de totes les joventuts polítiques de Catalunya per rebutjar qualsevol

forma de racisme o xenofòbia i a no utilitzar la por i la vinculació entre immigració i delinqüència com a argument polític, hi hagi o no campanya electoral; que les joventuts polítiques reclamin aquest mateix compromís als seus referents polítics corresponents; l'establiment de sancions disciplinàries explícites contra declaracions i actuacions xenòfobes en les normes de funcionament de totes les forces polítiques catalanes; que el CNJC faci seguiment de les campanyes dels diferents partits i denunciï qualsevol tipus d'actuació o declaració xenòfoba; i, finalment, el compromís de totes les forces polítiques per acordar canvis legislatius que permetin a tota persona resident al nostre país exercir el seu dret a vot en totes les convocatòries electorals.

Finalment, durant l'Assemblea Nacional es van renovar tots els òrgans de direcció, amb un nou Consell Nacional ja constituït, i es van reescollir Miguel Ángel Díaz i Janet Sanz com a Coordinació Nacional per als propers dos anys, així com l'Equip Coordinador Nacional conformat per:

JEV va presentar més de 100 propostes i aportacions d'entitats juvenils per assegurar l'emancipació del jovent català.

JEV va aprovar una resolució per una educació pública i de qualitat i que exigeix que no es tanquin centres de Batxillerat.

Intervenció de Miguel Ángel Díaz i Janet Sanz, coordinadors de JEV, a la cloenda de l'Assemblea

- Miguel Ángel Díaz i Janet Sanz com a Coordinació Nacional.
- Alba Benedicto com a directora de la revista *Jovent*.
- Maria Freixanet com a corresponsable de Polítiques Socials i Laborals.
- Jesús Hernández com a corresponsable de Polítiques Socials i Laborals.
- Ramon Gutiérrez com a responsable de Comunicació.
- Candela López com a responsable de Política Municipal.
- Júlia Miralles de Imperial com a responsable de Cultura.
- Pau Planelles com a responsable de Medi Ambient i Nació, Estat i Llengua.
- Gerard Sentís com a responsable de Moviments Socials i Cooperació.
- Judit Terés com a responsable de Dona Jove.
- Eduard Urtasun com a responsable de Llibertats Sexuals.

JEV va compartir la X Assemblea Nacional amb representats d'entitats i organitzacions polítiques de l'esquerra catalana, estatal i internacional, com l'Associació d'Estudiants Progressistes, Acció Jove, la Federació de Joves Verds Europeus, Jóvenes de Izquierda Unida de Rivas-Vaciamadrid, Iratzarri-Joves d'Aralar, el Movimiento Renovador Sandinista o el Partido Socialista de Ecuador, als quals volem agrair la seva presència i el compromís per la lluita conjunta per construir un món de persones lliures i iguals.†

DONES DEL MÓN RURAL

JORNADA DE DONES AMB INICIATIVA I ICV LLEIDA

El dissabte 17 d'abril, a Balaguer (Lleida), es va celebrar el seminari "Dones del món rural: nous reptes", organitzat per Dones amb Iniciativa i ICV Lleida. Va ser una jornada per a la reflexió sobre la situació social, econòmica, cultural i personal de les dones catalanes que viuen en àmbits rurals, de poblacions petites i sovint disseminades, i de base fonamentalment agrícola i ramadera. A l'acte hi van assistir més de quaranta dones d'arreu de Catalunya.

LA DONA EN EL MÓN RURAL DE CATALUNYA

Francesc Pané
Cap de llista d'ICV-EUiA a Lleida, Pirineu i Aran

Si la igualtat d'oportunitats és per a les dones un objectiu encara a assolir plenament en la societat urbana i industrialitzada, ho és més en la societat rural, on la consciència igualitària ha avançat més lentament per causa de les circumstàncies socials, demogràfiques i culturals.

Per fortuna, la consideració de la dona en la ruralia ha millorat de forma substancial. Dels dies en què ella era la dot, l'assegurança de la nissaga, la persona que mantenia el caliu de la llar i sostenia els ancians, avui ha passat a ser força més autònoma i capaç de decisions personals i econòmiques. Les dones rurals d'avui tenen estudis, generalment similars als dels homes, quan no superiors. Les diferents oportunitats de socialització de les dones de la pagesia i del món rural per extensió han millorat amb la capacitat de mobilitat de la població i amb l'extensió dels serveis públics implantats en les poblacions grans i ens les que són capçalera de comarca. Singularment, l'atenció sanitària preventiva per a la salut de les dones, i la derivada de la gestació i la maternitat, ha augmentat considerablement en la seva prestació.

Tanmateix encara es constaten dèficits importants en la vida quotidiana de les dones rurals. En matèria d'oportunitats per exercir l'emprenedoria, en prevenció i assistència davant casos de maltractament psicològic o físic, en mobilitat... I també en matèria d'autonomia econòmica entre les moltes dones que encara no treballen per compte d'altri o en una activitat autònoma. Això sembla especialment dolorós entre les dones vídues que no han cotitzat durant la seva edat laboral. Les pensions no contributives que perceben són baixes i difícilment poden ser complementades per activitats productives, car el patrimoni de la terra -quan en tenen- no és prou rendible.

A aquests problemes, s'hi suma l'escassetat de serveis públics presents en les poblacions petites, disseminades en el territori. Els serveis educatius en la primera infància només es presten en poblacions més o menys nombroses.

Similarment ocorre amb altres prestacions públiques: l'acompanyament en ocasions de violència o pressió de gènere, les derivades de la discapacitat o de la dependència, les de residència geriàtrica si la dona pren la decisió d'usar-la en la seva vellesa.

La visibilitat de la dona rural és força més escassa que la de la dona urbana. Així mateix, la creixença en les iniciatives culturals o socials en el món rural és més difícil per a tothom i, en conseqüència, també i especialment per a les dones.

Per tot això, s'ha realitzat una bateria de recomanacions a les administracions públiques com: que vetllin en la seva acció política perquè en el món rural la contribució de les dones tingui el màxim camp d'acció, tot adoptant mesures de discriminació positiva en el cas que

es considerés necessari; que la visibilitat de les dones rurals sigui una realitat quotidiana; que atenguin les necessitats de les dones emprenedores; que vetllin per les oportunitats de formació permanent de les dones que viuen en l'àmbit rural, i per a la seva promoció en igualtat de condicions als homes; que promoguin els serveis públics bàsics en els espais de la població rural adreçats a la salut de les dones; que vetllin per la millora de les condicions de la mobilitat de les dones en la geografia del món rural en què viuen; que garanteixin l'accés de les dones rurals a la seva protecció social, especialment en allò que es refereix a les prestacions per jubilació o per viduïtat; que vetllin per la correcta atenció de les dones rurals en la seva ancianitat o quan s'escaiguin situacions de dependència personal; entre d'altres.†

Imatge de la jornada "Dones del món rural: nous reptes", celebrada a Balaguer

ENTREVISTA

ANNA VILASSECA

FUNDACIÓ MÓN RURAL I AUTORA DE L'ESTUDI "NOVES OPORTUNITATS D'OCCUPACIÓ PER A LES DONES RURALS CATALANES"

Entrevista Marta Ribas

Què destacaries de l'informe "Noves oportunitats d'ocupació per a les dones rurals catalanes"?

Doncs a nivell general, s'han adequat els nous jaciments d'ocupació (l'atenció a les persones, l'elaboració i comercialització de productes alimentaris de qualitat, etc.) a les zones rurals catalanes, creuant-hi la variable gènere. A banda, també s'ha acotat la recerca territorialment perquè s'han escollit tres comarques amb ruralitats diferents. S'han posat sobre la taula necessitats socials del territori que es poden cobrir amb ocupació femenina. La proposta realitzada implica un canvi de model econòmic, no tan orientat al creixement sinó a la generació d'ocupació, que pren molt valor en l'actual context econòmic i que promou la dinamització econòmica de les zones rurals catalanes.

El document pretén ser un full de ruta i, per tant, aquesta és una guia d'implementació.

Ens podries explicar quina és la situació de les dones en el món rural?

Penso que existeixen dos tipus de variables que incideixen en la desigualtat entre dones i homes al mercat de treball del món rural català. D'una banda, les que fan referència a la ruralitat: la dispersió de la població, els dèficits en dotació o adequació de les infraestructures de la comunicació i de les noves tecnologies, en la xarxa de transport, en els serveis a les persones i també en les característiques estructurals dels sectors d'activitat, com pot ser l'agrari. A aquests dèficits, cal afegir-hi les variables culturals que defineixen la construcció social de gènere. En els entorns rurals el pes de la història, fomentada per algunes figures jurídiques com per exemple la de l'hereu, incideix en una

invisibilitat que es fa patent sobretot en l'espai públic i en els llocs de decisió, i constitueixen un sostre de vidre que recau altra vegada en les mateixes dones. Per tant, les mesures d'acció positiva han d'anar orientades a resoldre aquestes dues condicions.

Quines són les especificitats de la ruralitat pel que fa a la conciliació, i quin creus que és el camí a seguir?

La conciliació és més complexa al món rural. Aquí del que parlem és que les distàncies s'allarguen en espai i, sobretot, en temps. La singularitat territorial, aquí, pren molta rellevància. S'han de buscar eines que permetin saltar aquestes distàncies; i aquí les noves tecnologies juguen un paper fonamental. Si parlem de conciliació, el món rural hi surt perdent. Fóra bo introduir el concepte de corresponsabilitat entre dones i homes al món rural. I aquest és un àmbit on queda molta feina a fer.

L'actual crisi econòmica ens situa en un escenari de riscos, però també d'oportunitats històriques. Aquestes passen per adequar el model econòmic a les necessitats socials. Com integrem aquesta perspectiva de canvi al món rural?

Crec que en el cas que ens ocupa, l'idoni va en la línia dels nous jaciments d'ocupació: cobrir necessitats socials generant ocupació, i del foment de l'emprenedoria femenina i rural. Aquests són els grans reptes que permetran posar en valor el món rural català. Els entorns rurals, per les seves característiques, permeten una acció territorial acotada, local o comarcal i, per tant, un treball conjunt i congruent entre agents socials, administració i altres agents significatius al territori que permeti cobrir les necessitats d'aquest. Aquesta és la gran oportunitat.†

“L'ATLES DE L'EXILI DEL PSUC”

PRESENTACIÓ A LA JONQUERA

El passat 24 d'abril la FNH va presentar la primera fase del projecte “L'Atles de l'exili del PSUC, 1936-1977” al Museu Memorial de l'Exili (MUME) situat a la Jonquera. Aquest projecte, dirigit per Marià Hispano, responsable de memòria històrica de la FNH, recull i relaciona tots els homes i totes les dones del PSUC i de la JSUC que van patir l'èxode i l'exili.

L'acte va ser presentat pel director del MUME, Jordi Font, qui va destacar la importància de les polítiques de recuperació de la memòria.

D'altra banda, el president de la FNH, Jaume Bosch, va explicar el paper que desenvolupa la FNH al voltant de diversos projectes sobre memòria. “L'eix de recuperació de la memòria és un dels temes més rellevants pel qual la FNH treballem; considerem que en els temps que corren s'ha de fer un veritable esforç per mantenir present la lluita pels valors de democràcia i llibertat que es va veure truncada per la dictadura feixista i que alguns volen que quedi en l'oblit”, va expressar Bosch.

També va intervenir-hi el responsable del projecte, Marià Hispano, qui va detallar el contingut de la primera fase de

“L'Atles de l'exili del PSUC, 1936-1977” i va manifestar la voluntat i la necessitat de no oblidar el dolor i la incertesa que van patir els protagonistes d'aquest atlas pel fet d'haver defensat un govern democràtic i legítim.

Finalment, hi va intervenir el secretari general del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (DIRIP), Joan Boada, qui va destacar l'aposta ferma i decidida del DIRIP per les polítiques sobre memòria històrica, així com el desenvolupament del Memorial Democràtic.

L'acte va comptar amb l'assistència d'una cinquantena de persones, d'entre les quals diversos familiars d'exiliats i exiliades; també hi va assistir l'alcalde de la Jonquera.†

Imatge de l'acte celebrat al Museu Memorial de l'Exili, a la Jonquera

HOMENATGE A LA HISTÒRIA DEL PSUC A SANT BOI

La Fundació Nous Horitzons va celebrar conjuntament amb Iniciativa de Sant Boi un acte d'homenatge a la història del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC) amb l'objectiu de mantenir viu el record de la història del PSUC i recuperar la memòria democràtica a Sant Boi.

Durant l'acte l'historiador i adherit a ICV, Jordi Saborit, va repassar la història del PSUC a Sant Boi des del moment de la seva creació durant la Guerra Civil fins a l'arribada de la democràcia, passant per l'exili i el combat a la dictadura des de la clandestinitat. L'acte va comptar amb la presència d'algunes de les persones que durant els anys 70 en la clandestinitat van refundar el partit a Sant Boi i que després de 40 anys, avui dia, continuen lluitant des d'ICV.

L'acte també va comptar amb la participació de Marià Hispano, responsable de l'àrea de memòria històrica de la Fundació Nous Horitzons, que va ressaltar la necessitat de fer un reconeixement i homenatge a les persones que van lluitar contra el franquisme i van patir persecució, per garantir el dret de la ciutadania a conèixer el seu propi passat.

Des del govern de la Generalitat es va destacar la creació del Memorial Democràtic, organisme encarregat de la recuperació de la memòria democràtica. També durant aquesta legislatura s'ha aprovat la Llei de Fosses, que vol garantir el dret de la ciutadania a saber què va passar, a conèixer el parador dels seus familiars i a recuperar-ne les restes, si és el cas, o dignificar l'indret on es troben.†

Un gran nombre de militants i simpatitzants van assistir a l'acte

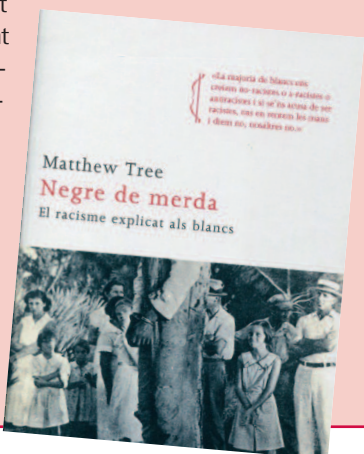
LA LLIBRERIA

NEGRE DE MERDA. EL RACISME EXPLICAT ALS BLANCS

De Matthew Tree. Edicions Columna

Racista és a la vegada un dels afronts més comuns i una de les acusacions refutades amb més vehemència. Ara bé, què vol dir, de debò, ser racista? Aquest llibre aclareix d'on ve el racisme i el defineix. Parla dels que hi creuen i de les seves víctimes.

Aquest llibre també ofereix una explicació històrica de l'aparent 'superioritat' del poble europeu (la font principal de tantes actituds racistes). I comenta els últims descobriments sobre les raons perquè uns éssers humans, de cop i volta, mirin uns altres com si fossin una espècie a part i –en el pitjor dels casos– els tractin com a tal.†

PRIMER DICCIONARIO ALTERMUNDISTA

ATTAC · Jean-Marie Harribey (dir.) Editorial Icària

Més de cinquanta col·laboradors i col·laboradores, filòsofs, sociòlegs, antropòlegs, historiadors, economistes, juristes, dirigents sindicals, han sumat els seus esforços per fer aquest treball que agrupa més de 300 articles que defineixen conceptes clau del pensament progressista actual.

Una referència indispensable per entendre les múltiples tendències del pensament alterglobalitzador actual i indispensables per construir una alternativa econòmica al model neoliberal. En definitiva, 300 reflexions per avançar cap a un altre món possible.†

LA CORRUPCIÓ DE LA DEMOCRACIA

De José Vidal-Beneyto. Editorial Catarata

L'obra pòstuma de José Vidal-Beneyto aborda la problemàtica de la corrupció radical de la democràcia, començant per la que és, al seu parer, la més òbvia, la deriva de tots els valors públics. Continua per l'anàlisi de la crisi de la política fins arribar a la desmesura del capitalisme.

Com afirma Federico Mayor Zaragoza en el pròleg del llibre, Vidal-Beneyto ens ha deixat un llegat de lucidesa, de lluita i de insubmissió, per procurar que el futur sigui el dels nostres desitjos de solidaritat, pau, i no el que han construït els qui han convertit la Terra en una mercaderia.†

AGUSTÍ CENTELLES I OSSÓ

LA TEVA MIRADA, LA FOTOGRAFIA, EL TEU PATRIMONI

“Un dels darrers actes de l'Agustí Centelles en vida fou la del posar al corrent, abans d'ingressar a l'hospital de l'Esperança de Barcelona, les quotes que tenia com a militant del PSUC. El diumenge 1 de desembre de 1985 va morir a la ciutat comtal, a l'edat de 76 anys, a causa d'un limfoma”.¹

Marià Hispano
Arxiver i historiador

Josep Aymami i Serra, amic i company de partit i professió de l'Agustí Centelles, el defineix en un article a *Treball* com un home bo sense reserves i, professionalment, com un reporter gràfic, mai com un retratista de premsa. Amb la seva Leica, l'Agustí cerca informació, el reportatge, la foto viva: les eleccions de 1936, el 6 d'octubre, les millors fotos que es van fer del 18 de juliol del 1936 (les úniques en les hores de lluita al carrer) i després, corresponsal de guerra, amb veritables fotografies de primera línia al front d'Aragó. La tràgica retirada, amb fotografies fetes pas a pas, amb l'evacuació dels pobles, reportatges dels camps de concentració a la Catalunya Nord, any 1939...²

En Josep Aymami, senzillament, ens vol mostrar en aquesta nota de comiat escrita l'any de la mort del fotògraf, el 1985, l'ànima d'en Centelles, la seva ètica: un bon home, un reporter gràfic, la notícia viva... És el retrat del fotògraf a través de la seva mirada, de la seva consciència.

L'Agustí Centelles, neix a El Grau de València el 21 de maig de 1909. Passat un any, la seva família es trasllada a Barcelona. És una família humil i cerca treball a la ciutat comtal. Ja des de molt jove, l'Agustí ajuda en l'economia familiar treballant en una empresa de construccions elèctriques.

A través de l'afició pel cinema i la seva afiliació a l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, forja el seu interès per la disciplina fotogràfica. En paral·lel, la seva consciència política pren cos i restarà per sempre més al servei dels pàries i marginats de la societat que li ha tocat viure. Creu en la possibilitat de transformar la història a través del socialisme, i l'any 1936 ingressa al PSU de Catalunya.

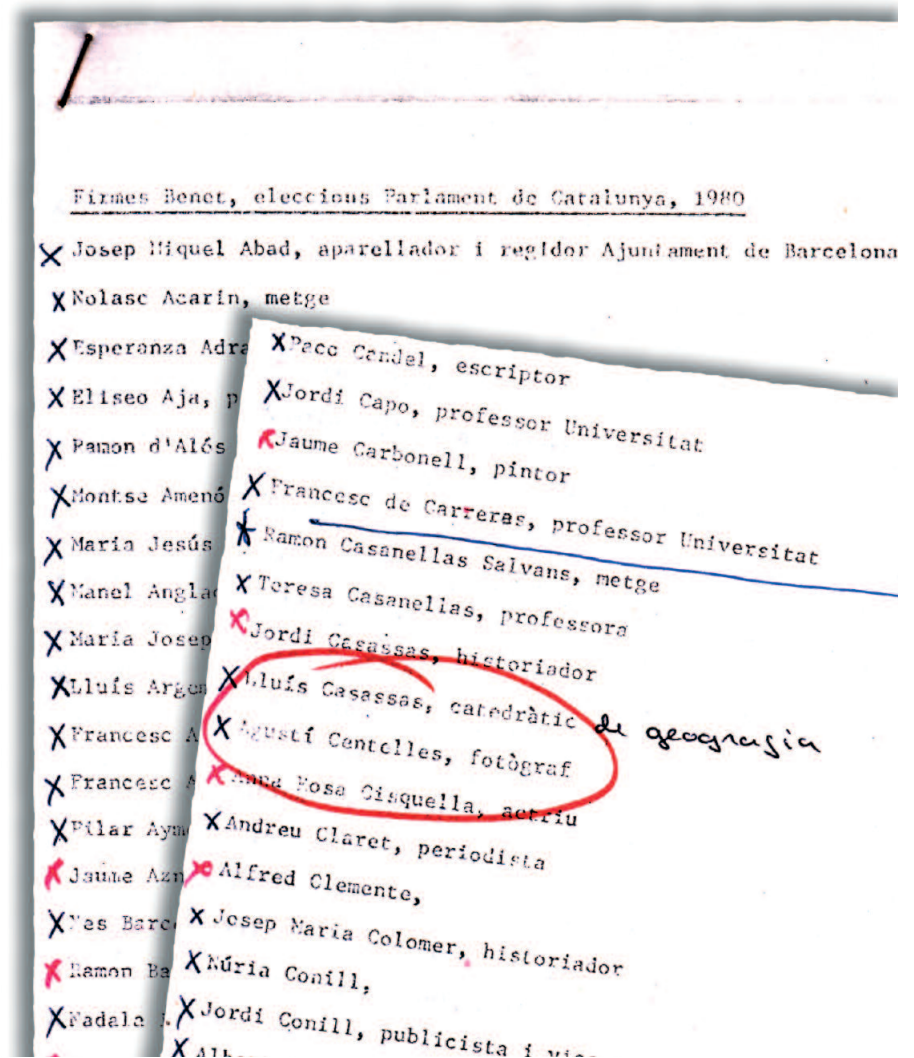
La mirada de l'Agustí Centelles, des de la solidaritat i el combat, des de l'humanisme i la compassió, és la mirada que genera la força per transformar el retratista de premsa, en reporter gràfic. És la força capaç d'atorgar a una fotografia un discurs literari i històric. La força ètica al servei d'un combat per les llibertats que l'autor considera just.

És en record de l'home, de l'home bo, de l'Agustí comunista, que ICV, com a hereus del PSUC, farà custòdia en els dipòsits de la seva memòria col·lectiva, del més gran tresor patrimonial de l'Agustí: el seu compromís, la seva mirada.³ †

1 Aleixandre, José. Biografia d'Agustí Centelles.

2 Vegeu *Treball* núm.776.

3 La vergonyant decisió dels fills de l'Agustí, relativa a l'ingrés de la seva obra fotogràfica original a l'Arxiu de la Repressió de Salamanca, mereix tan sol aquest adjectiu i aquesta nota petita, petita, petita.

Llistat de suport a Josep Benet i a la llista del PSUC per a les eleccions al Parlament del 1980

CREU DE SANT JORDI PER AL MEMORIAL DE LA SEAT

Els membres del Memorial Democràtic dels Treballadors de SEAT, amb la Creu de Sant Jordi

L'Associació per a un Memorial Democràtic dels Treballadors de SEAT va rebre el passat més d'abril la Creu de Sant Jordi per la reivindicació que fa aquesta entitat del patrimoni industrial i obrer de Catalunya, així com també pel suport constant a les iniciatives i polítiques públiques de memòria democràtica. Aquest reconeixement arriba en el seixantè aniversari de la fundació de l'empresa i s'atorga en representació de totes les persones que hi han treballat al llarg dels anys.

L'Associació es va constituir el 29 de juny de 2004 i està federada a la Confederació d'Associacions per a la Memòria Històrica i Democràtica de Catalunya.

Els antecedents d'aquesta associació els trobem en la inquietud dels quadres sindicals de l'empresa SEAT veient, des de fa una desena d'anys, com anaven desapareixent els testimonis de la lluita que caracteritzà l'empresa i la poca cura

amb què eren tractats els arxius històrics per part de la direcció de SEAT. Això els portà a plantejar a l'empresa un projecte de recuperació de la memòria històrica, social, industrial i econòmica; aquesta mateixa reclamació es va plantejar als sindicats. Vist que sempre hi ha hagut altres prioritats que han fet posposar qualsevol decisió, un col·lectiu de treballadors i les treballadores de SEAT, en actiu i jubilats, van prendre la iniciativa d'associar-se per a recuperar la memòria històrica de la SEAT.

El Memorial de SEAT té com a objectiu recuperar la memòria històrica dels treballadors i treballadores de l'empresa SEAT fent especial èmfasi en les lluites que es van dur a terme durant la dictadura franquista per a la recuperació de les llibertats democràtiques i els drets socials i sindicals, així com en la conservació del patrimoni arquitectònic i documental i en la recuperació de la història industrial i econòmica. †

AGENDA CULTURAL Valère Novarina. 2587 personatges i 311 definicions de Déu (Arts Santa Mònica) del 21/04 al 27/06/2010 · Fosses Comunes: un passat no oblidat (Espai Memorial Democràtic) 29/04 al 30/05/2010 · Integral Indi Gest (Sala Beckett) del 3 al 30/05/2010 · Aigua, rius i pobles (Museu Marítim de Barcelona) del 04/05/2010 al 30/05/2010 · El Museu Picasso vist per Marielena Roqué 05/05 a 2/4 de 8, Juli Capella 19/05 a 2/4 de 8; Perejaume 9/06 a 2/4 de 8; Joan Fontcuberta 16/06 a 2/4 de 8 · Miró-Portabella. Poètica i transgressió. Centre cultural Caixa Girona (Girona) del 6/05 al 29/08/2010 · Verdguer 2010 – Quinzena literària (Folgueroles) del 14/05 al 23/05 · Amb la probabilitat de ser vist– Dorothee i Konrad Fisher. Arxius d'una actitud (MACBA) del 15/05/2010 al 12/10/2010 · 17 Flamenco Ciutat Vella. V.S (BCN) del 19/05 al 22/05/2010 · Caldera Obert (La Caldera) 22 i 23/05 · Barcelona-València-Palma. Una història de confluències i divergències (CCCB) del 25/05 al 12/09/2010 · Palau Oller polièdric. Fundació Palau (Caldes d'Estrac) del 25/05 al 29/08/2010 · PAM10 (Reus) Recerca i experimentació artística en l'àmbit de la comunicació interactiva-Roc Parés, 28/05/2010 · Nova Cançó. La veu d'un poble (Museu d'Història de Catalunya) del 03/06/2010 al 31/10/2010 · GEAFEST Festival Internacional de Música Independent (Tarragona) del 10/06/2010 al 13/06/2010 · Martha Nussbaum. Llibertat de consciència. Contra els fanatismes (CCCB) 28/06/2010 · Setmana de poesia de Barcelona del 13/05 al 19/05/2010

**INVESTIGAR
EL FRANQUISMO
NO ÉS DELICTE**